

El Rec Clar

Núm. 17

REVISTA DE VIDRERES

ABRIL 2002

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants	670 06 77 40
Oficina Vigilants	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Oficines Municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Assistent Social	972 85 01 70
Llar d'Infants	972 85 09 17
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Llar dels Jubilats	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
Piscina Municipal	972 85 00 27
IES	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic)	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines)	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria	972 84 22 01
Informació ciutadana	012
Bombers	085
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva	972 85 85 00
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30'	
dissabtes de 9h30' a 13h	
Farmàcia	972 85 05 75
Rectoria	972 85 00 61
Consell Comarcal	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació)	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català)	972 84 08 04
Enher (avaries)	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
TEISA	972 26 01 96
Fills R. Mas	972 85 04 25
SARFA	972 85 01 57
Taxi - Rafael Vico	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 6 de la tarda.

Els dissabtes tancat.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)
Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

Alcaldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

Medi natural i Medi rural (Josep Campmajó i Feixas)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Hermoso i Lendínez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Anna Ma. Extremera Venzal, assistenta social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Maig 2002

Dimecres 1 ..... Riudarenes
Divendres 3, Dissabte 4, Diumenge 5 ..... Sils
Divendres 10, Dissabte 11, Diumenge 12

..... Vidreres
Divendres 17, Dissabte 18, Diumenge 19

..... Riudarenes
Divendres 24, Dissabte 25, Diumenge 26 ..... Sils
Divendres 31 ..... Vidreres

Juny 2002

Dissabte 1, Diumenge 2 ..... Vidreres
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9 ..... Maçanet

Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16 ..... Sils
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23, Dilluns 24

..... Vidreres
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30

..... Riudarenes

Juliol 2002

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7 ..... Sils
Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14

..... Vidreres
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21

..... Maçanet
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28 ..... Sils

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

Maçanet de la Selva, Farmàcia Riera:

Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

Riudarenes, Farmàcia Masó:

Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

Sils, Farmàcia Altimir:

Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

Vidreres, Farmàcia Moré:

Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Fe d'errades

A l'article "Rutes turístiques de Vidreres" dels germans Josep i Joaquim Font i Caballé, publicat a la pàgina 9, dins la secció Parlem de..., de la revista El Rec Clar número 16, en el paràgraf que fa referència al Pi de la Lliura hi diu que una lliura són 10 unces d'or, afirmació incorrecta, ja que en realitat a una lliura li corresponen 16 unces d'or.

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 7
Parlem amb.....	8 - 9
Des de la Casa de Vila	10 - 18
Centre Cívic.....	19
Anem a estudi.....	20 - 23
Esports	24 - 26
Curar-se en salut.....	26 - 27
Actualitat.....	28 - 30
Opinió	31 - 37
Bústia.....	38
El viatge.....	39 - 41
Temps era temps	42
Entreteniments	43

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Foto: Xavier Jorquera

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

Catalunya celebra, un any més, la Diada de Sant Jordi, recuperada gràcies a l'esforç de molta gent que no ha deixat mai la lluita per la nostra llengua i la nostra cultura i malgrat els pals a les rodes que des de Madrid -i també des de casa nostra, no ho oblidem- intenten posar contínuament per tal que recordem que som un poble sotmès i que abans que tot som espanyols. No necessitem que Sant Jordi sigui dia festiu per celebrar-lo correctament. Per sort, encara cada any apareixen veus crítiques que ens diuen que no baixem la guàrdia, que la nostra llengua no està normalitzada i, fins i tot, hi ha veus que afirmen amb rotunditat que la nostra llengua està agonitzant. És cert que a nivell oficial s'ha millorat, els alumnes de les nostres escoles aprenen el català com a primera llengua, però no és menys cert que la llengua social és encara el castellà. Només cal que en un grup de persones una d'elles parli en castellà per canviar tots la nostra llengua materna i, per una educació mal entesa, posar-nos a continuar amb la llengua de l'Estat. Quants diaris hi ha en català a casa nostra? quantes televisions? quantes emissores de ràdio?

La impressió general és que ens estem adormint, fins i tot els que en altres èpoques han estat militants actius en defensa de la llengua i la cultura catalanes. Cal desvetllar-nos, hem de ser exigents quan la telefònica -és un exemple- ens truca per fer-nos alguna oferta i l'operadora ens parla en castellà. Respectem la llengua dels altres, certament, però exigim que els altres respectin la nostra. La Llei està a favor nostre, exigim que es compleixi. És intolerable que RENFE hagi obert un expedient a un treballador de Reus perquè ha passat un informe intern escrit en català. Fins quan hem de ser un poble perseguit?

El Rec Clar

Índex dels primers quinze números

TÍTOL	AUTOR-A	SECCIÓ	N	DATA
Les persones				
Joaquim Llucià, un artista innovador	SEBASTIA GODAY	Cultura	01	març 1998
Gemma Masnou, una atleta amb futur	MONTSE VILA/RAMON PONSATÍ	Parlem amb...	01	març 1998
Ebrima Krubali, un afrocatàla de Vidreres	RAMON PONSATÍ	Parlem amb...	02	juny 1998
Elena Babot Garriga	MONTSE VILA	Parlem amb...	03	setembre 1998
Gisèle Machatel Herrera	MONTSE VILA	Parlem amb...	04	desembre 1998
Josep Miquela Valentí	MONTSE VILA	Parlem amb...	05	març 1999
Josep Ball-llosera Costas, <i>Bernadí</i>	MONTSE VILA	Parlem amb...	06	juny 1999
Montserrat Soler i Mas	MONTSE VILA	Parlem amb...	07	octubre 1999
El segle XX vist per la gent gran: E. Llorens, R. Farriol i P. Madrenys	MONTSE VILA/ANNA VIADER	Parlem amb...	08	gener 2000
Miquel Boada, com vèncer l'alcoholisme	MONTSE VILA	Parlem amb...	09	abril 2000
Mari Cruz, infermera del CAP de Vidreres	MONTSE VILA	Parlem amb...	10	juliol 2000
La senyoreta Carolina Juandó	ANNA VIADER	Parlem amb...	11	octubre 2000
Josep Martorell i Sagrera	MONTSE VILA	Parlem amb...	12	gener 2001
Lola Fullà	MONTSE VILA/ANNA VIADER	Parlem amb...	13	abril 2001
El mestre Francesc Mas i Jené (1912-2001)	AGRUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"	Actualitat	14	juliol 2001
Lluís Campmajó i Cañet, passions i il·lusions	MONTSE VILA/MONTSE CIURANA	Parlem amb...	14	juliol 2001
José Antonio Guarí Díez	MONTSE VILA	Parlem amb...	15	octubre 2001

La història

L'escola dels anys 30 (fotos)		Anem a estudi	02	juny 1998
Vidreres, una vila de tapers	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	03	setembre 1998
L'escola de la dècada dels anys 30 (fotos)		Temps era temps	03	setembre 1998
Orquestres de Vidreres de les dècades dels anys 20 i 30 (fotos)		Temps era temps	04	desembre 1998
La torre Bruguera	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	04	desembre 1998
Records	HERMÍNIA COLLS I SOLER	Opinió	04	desembre 1998
El carnaval de Vidreres de les dècades dels anys 20 i 30 (fotos)		Temps era temps	05	març 1999
Una troballa històrica		Actualitat	05	març 1999
El mas Bellveí o Flassià, el pas d'un mas a un barri	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	06	juny 1999
Un Camp d'urnes al Pi de la Lliura	ENRIQUETA PONS/ALBA SOLÉS	Cultura	06	juny 1999
Vidreres 1387	ANTONI VIVES COLL	Parlem de...	06	juny 1999
Envelat Festa Major/Pont de ferro (fotos)		Temps era temps	06	juny 1999
Traducció de la crònica d'un partit del FC Vidreres		Temps era temps	07	octubre 1999
Vidreres 1390	ANTONI VIVES COLL	Parlem de...	08	gener 2000
Membres de la cobla-orquestra Unió Artística de Vidreres de la temporada 1929-1930 (foto)		Temps era temps	08	gener 2000
Furtius al Pi de la Lliura		Actualitat	08	gener 2000
La petita història	PERE COMALADA	Parlem de...	08	gener 2000
Plantilla del Club de futbol Vidreres de l'any 1929		Temps era temps	08	gener 2000
El segon centenari de la benedició de l'actual església de Vidreres, 1799-1999	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	08	gener 2000
El castell de Sant Iscle de Vidreres	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	09	abril 2000
Pati del Casino de Vidreres (foto)		Temps era temps	09	abril 2000
Ajuntament de Vidreres 1922		Temps era temps	09	abril 2000
25è aniversari de la Fira de Tractoristes	LA COMISSIÓ	Actualitat	10	juliol 2000
50 anys de la RAM a Vidreres	PERE PARER	Parlem de...	10	juliol 2000
El camp d'aviació de Vidreres. Guerra Civil 1936-1939	JOSEP FONT/RAMON GARRIGA/JOSEP LLOBET	Especial (20 pàg.)	11	octubre 2000
50 anys de la RAM a Vidreres (fotos)	PERE PARER	Temps era temps	11	octubre 2000
Vidreres 1497: prenom i cognoms (1)	ANTONI VIVES COLL	Cultura	11	octubre 2000
Quaranta anys del col·legi Sant Iscle (1960-2000)	RAFEL BADIA MAS	Parlem de...	11	octubre 2000
27 anys de pastorets a Vidreres	JOAQUIM BAYÉ	Parlem de...	12	gener 2001
El llop	ANTONI MARIA MUNDET	Cultura	12	gener 2001
Vidreres 1497: prenom i cognoms (2)	ANTONI VIVES COLL	Cultura	12	gener 2001
Vidreres 1497: prenom i cognoms (3)	ANTONI VIVES COLL	Cultura	13	abril 2001
Can Mundet de Caulès	ANTONI M. MUNDET	Parlem de...	13	abril 2001
Utilització del camp d'aviació de Vidreres a la Guerra Civil 1936-1939	JOSÉ SANCHÍS SELVA	Opinió	13	abril 2001
Partida de cartes al cafè de Can Mogas, 1928 (foto)		Temps era temps	13	abril 2001
Acció del Casino "La Unió", 1894 (foto)		Temps era temps	13	abril 2001
Salconduit de 1947 (foto)		Temps era temps	13	abril 2001
Ranxo de 1933 (foto)		Temps era temps	13	abril 2001
2a campanya d'excavació arqueològica a la necròpolis del Pi de la Lliura	ENRIQUETA PONS/ALBA SOLÉS	Parlem de...	14	juliol 2001
Cursa ciclista 1925 (fotos)		Contraportada	14	juliol 2001
Vidreres 1497: prenom i cognoms (i 4)	ANTONI VIVES COLL	Cultura	14	juliol 2001

Utilització del camp d'aviació de Vidreres a la Guerra Civil 1936-1939. L'enigma de l'avió no identificat	JOSEP FONT CABALLÉ	Bústia	14	juliol 2001
Els carrers de Vidreres	JOSEP FORMIGA I BOSCH	Parlem de...	14	juliol 2001

El poble

El pont d'una sola barana	RAFAEL BABOT MULLERA	Parlem de...	01	març 1998
La petja de Sant Martí	NARCÍS GASCONS I CLARIÓ	Parlem de...	02	juny 1998
El Rec Clar	JOSEP LLOBET I CAMPS	Parlem de...	03	setembre 1998
Els vents tenen el seu carrer	JORDI DARANAS	Cultura	04	desembre 1998
El carrer Anselm Clavé	JORDI DARANAS	Cultura	05	març 1999
Les plantes més grosses de Vidreres	JOSEP FONT I CABALLÉ	Parlem de...	05	març 1999
La plaça Lluís Companys	JORDI DARANAS I PLA	Cultura	07	octubre 1999
Foto de portada (porta de can Remigio)	NARCÍS GASCONS	Parlem de...	07	octubre 1999
El passatge del Casino, del carreró a l'entitat i el consum de cafè	JORDI DARANAS	Cultura	09	abril 2000
El doctor Trueta, l'exili d'un català universal	JORDI DARANAS I PLA	Cultura	10	juliol 2000
El carrer Estrella	JORDI DARANAS	Cultura	12	gener 2001
Les fonts de Vidreres	JOAQUIM I JOSEP FONT I CABALLÉ	Parlem de...	15	octubre 2001

L'entorn

El tractament de les aigües residuals a Vidreres	PERE COMALADA	Medi Ambient	10	juliol 2000
Ser sostenibles: una Agenda 21 per Vidreres	PERE PARER	Medi Ambient	11	octubre 2000
Per què participar en una Agenda 21 del poble	JORDI PRUNEDA	Medi Ambient	11	octubre 2000
El tractament dels residus	ANNA VIADER	Medi Ambient	12	gener 2001
El clima de la comarca de la Selva (1)	JOSEP PUJOL I FÀBREGAS	Medi Ambient	13	abril 2001
Com és el Rec Clar?	CARME RUSSET/ANNA VIADER/JORDI VIADER	Medi Ambient	14	juliol 2001
La vegetació del Rec Clar	CARME RUSSET, JORDI VIADER, ANNA VIADER	Medi ambient	15	octubre 2001
El clima de la comarca de la Selva (II)	JOSEP PUJOL I FÀBREGAS	Medi ambient	15	octubre 2001

El menjar

Gastronomia	CLARA PERXACHS	Fem una queixalada	07	octubre 1999
La importància de tot allò autòcton	CLARA PERXACHS	Fem una queixalada	08	gener 2000
Un llibre de cuina	CLARA PERXACHS	Fem una queixalada	09	abril 2000
Una ullada a l'evolució dels costums culinaris (1)	ROSA CULLELL	Fem una queixalada	10	juliol 2000
Una ullada a l'evolució dels costums culinaris (2)	ROSA CULLELL	Fem una queixalada	11	octubre 2000
Pel respecte a la vida i la natura	CLARA PERXACHS	Fem una queixalada	12	gener 2001
El dejuni i el bacallà	ROSA CULLELL	Fem una queixalada	13	abril 2001
Temps de tomàquets!	ROSA CULLELL	Fem una queixalada	14	juliol 2001
Temps de castanyes	ROSA CULLELL	Fem una queixalada	15	octubre 2001

Els viatges

Un dia a Saigon (Hà Chí Minh)	LLUÍS CAMPMAJÓ I CAÑET	El viatge	01	març 1998
La Patagònia argentina	MARIONA TRAFACH/JOAQUIM FORMIGA	El viatge	03	setembre 1998
Sant Pere de Casserres	PEP COLLELLEDMONT	El viatge	04	desembre 1998
Vol per Nicaragua	FRANCESC VALÈNCIA	El viatge	04	desembre 1998
Elogi del Guggenheim de Frank Gehry	ROSER BALMANYA	El viatge	06	juny 1999
Peculiaritats britàniques	ARNAU GUTIÉRREZ CAMPS	El viatge	07	octubre 1999
Castell de Llaés	PEP COLLELLEDMONT	La sortida	08	gener 2000
L'Índia, la joia del viatge	LAURA MANERO PLANELLA	El viatge	09	abril 2000
Veneçuela, del Carib a la gran sabana	ANNA NAVARRO/MIREIA PONS	El viatge	10	juliol 2000
Sant Pere de Casserres	PEP COLLELLEDMONT	La sortida	11	octubre 2000
El Japó, la terra del sol naixent	MARIA FE NUALART/CARLES PUIG	El viatge	11	octubre 2000
Un viatge a Portugal	JESÚS RODRIGUEZ I LLORET	El viatge	12	gener 2001
L'Argentina indígena	CARLES PUIG PANOSA	El viatge	13	abril 2001
Austràlia aborígen	JOSEP BERMÚDEZ/CRISTINA PUJOL	El viatge	14	juliol 2001
Estocolm, la ciutat de l'aigua i els ponts	CARLES PUIG PANOSA	El viatge	15	octubre 2001

La salut

La salut en perill	ÀNGEL TEIXIDOR	Curar-se en salut	10	juliol 2000
El colesterol, un enemic públic	ÀNGEL TEIXIDOR	Curar-se en salut	11	octubre 2000
La diabetis	ÀNGEL TEIXIDOR	Curar-se en salut	12	gener 2001
La hipertensió arterial	ÀNGEL TEIXIDOR	Curar-se en salut	13	abril 2001
La depressió	ÀNGEL TEIXIDOR	Curar-se en salut	15	octubre 2001

...i una mica més

La bandera de l'antiga Marina Catalana	LLUIS RIERADEVALL I MAZO	Cultura	04	desembre 1998
En el centenari de Lorca	ESTEBAN GUTIÉRREZ DÍAZ-BERNARDO	Cultura	04	desembre 1998
Declaració Universal dels Drets Humans		Especial (4 pàg.)	04	desembre 1998
Com es fa la revista de Vidreres?	CONSELL DE REDACCIÓ	Parlem de...	05	març 1999
Pradas, 5 agosto 1940		Temps era temps	07	octubre 1999
Tot acabant l'any Goethe... comença l'any Nietzsche	XAVIER BOU MAS	Cultura	07	octubre 1999
Els expòsits o fills de la ventura (1)				
La marginació a la comarca de la Selva en el segle XVIII	MIQUEL BORRELL I SABATER	Parlem de...	07	octubre 1999
Primo Levi o el deure de recordar	RAÛL VALLS	Cultura	11	octubre 2000
Interculturalitza't	MONTSE CIURANA/MONTSE VILA	Especial (8 pàg.)	13	abril 2001

Agrupació coral l'Harmonia Juvenil

Per Pasqua d'enguany farà 34 anys que va formar-se a Vidreres l'Agrupació coral l'Harmonia Juvenil. Era una coral sense ànim de lucre per a la mainada d'entre 4 i 10 anys que s'agrupava per cantar i passar l'estona.

La història va començar quan el músic vidrerenc Josep Font, conegut com Pitu Èsparter, va comentar al seu amic Esteve Masferrer la possibilitat de fer una coral a Vidreres. La idea va tirar endavant i la Pasqua del 68 varen fer la primera actuació a la sortida de missa. Eren uns 14 vaillets cantant cançons com "Les nenes maques", "El meu hortet", "El meu xicot", "Fes-me un xiulet", "La Maria de les trenes", "El Rossinyol"...

Tots plegats es trobaven cada dia després de l'escola a un recinte que hi havia al costat de l'Ajuntament anomenat "Dumbo", on assajaven les cançons que en Pitu els passava. L'Esteve l'ajudava a posar ordre, perquè ja se sap, amb tanta mainada, quan no era un era l'altre. Al principi es podien controlar bé perquè eren poquets, però any rere any la coral augmentava i la feina es duplicava. Varen començar 14 el primer any, 20 al segon, 50 el tercer i fins a 100 els últims anys, comptant també amb les nenes, que van incorporar-se el 1971.

Cada coralista havia de dur en cada sortida al carrer uns pantalons negres i una camisa blanca. En Pitu ja s'encarregava de la barretina, la faixa i la cinta, pels vaillets i de la faldilla, les mitges i ret de roba per a les mosses. Per distingir les veus hi havia tres colors de faixes. Les de color vermell les portaven les veus més agudes, les de color negre les més greus i les blaves les del mig. Era una

manera fàcil i ràpida de controlar i dirigir la coral. Amb les nenes era més senzill perquè eren molt poquetes (unes vuit) i totes tenien la veu aguda.

La coral cantava tres diumenges i ho feia pels carrers més cèntrics del poble, amb la finalitat de divertir-se i fer divertir. Hi havia dos nens que al final de cada cançó passaven la barretina per si queia alguna cosa. Com que a la gent els entusiasmava i es parava a escoltar-los per donar-los algun cèntim o algun aliment, varen pensar que tot el que recollissin ho utilitzarien per anar tots plegats d'excursió. Tu diràs quina festa! A més a més de passar-s'ho bé, anaven tots junts amb l'autocar d'en Rafael Mas. La gent que els solia donar aliments com ous o pa sortien als balcons i els ho posaven a la cistella que duia la coral. Una cistella que en Pitu, aprofitant que tenia una botiga de cistells, havia adornat per a l'ocasió. La coral s'aturava per cantar en llocs estratègics del poble, com podien ser al restaurant Can Pou, on hi havia gent dinant, a l'Strada, on paraven molts estrangers bocabadats, al Casino la Unió i sobretot, a les cruïlles dels carrers on s'agrupava tothom. Els diners que havien recollit els permetien fer sortides a Tarragona, a Montserrat... , hi anava tota la mainada acompanyada per pares i mares, de manera que havien arribat a omplir fins a tres autocars.

L'experiència d'aquelles criatures amb la coral els va deixar un bon regust de boca, com ho demostren les ganes de poder-ho explicar a tots els vidrerencs i vidrerencques. La coral es va dissoldre al voltant del 74 però ningú dubta que van ser uns anys d'oferir al poble de Vidreres molt bones estones. ■

MONTSERRAT VILA AMETLLER

On són?

La darrera portada de El Rec Clar ha motivat força comentaris i, en especial, una pregunta que s'ha fet tothom: qui són aquestes quatre noies? I, encara més concretament, qui és la noia dreta en primer terme? Les indagacions d'aquest Consell de Redacció no han donat resultat i, en tot cas, n'hem obtingut comentaris suggerits no tant per dades concretes i fiables com per les fantasies que suscita l'enigma: la postura desimbolta de la noia en primer terme ens podria fer pensar que era una model que anava amb el fotògraf? els davantals immaculats, les tisoires tan a la vista, els càntrics relluents i nous de trinca ens poden fer sospitar que l'escena no és tan espontània com pretén semblar?

La fotografia la vam trobar en un llibre editat per la Diputació (*Fotògrafs i editors a les comarques gironines*) que és una mostra del fons fotogràfic d'Emili Massana, un col·leccionista d'imatges traspassat el 1991 que va recollir un bon nombre d'instantànies de les comarques gironines. No tenim coneixement que, a banda d'aquesta, n'existeixi cap altra. La nostra, una imatge des de l'antiga i recor-

dada Font del Pla, va ser realitzada el 1913 pel fotògraf Francesc Planellas, de Sant Feliu de Guíxols.

Ara us oferim una imatge de l'indret tal com és actualment, amb la caseta de les aigües traient el nas en comptes de la pica amb la palanca per bombar l'aigua; sense el petit mur que servia de banc; encara amb el rec en primer terme i amb el perfil del poble al fons molt semblant a l'antic malgrat el senyal de trànsit i la carretera que s'hi interposen avui... però sense les figures que representen una època ja definitivament perduda, quan la font era lloc de cites i berenades, destí per anar-hi a buscar aigua o per trobar-s'hi a fer la xerrada o menjar anissos

Compareu les dues fotos, fixeuvos en el que segueix igual i en el que ha canviat. I si teniu algun comentari a fer, o alguna informació sobre la font, sobre l'any que va desaparèixer, sobre les activitats que s'hi feien, sobre les enigmàtiques protagonistes de la imatge antiga... no dubteu a fer-les arribar a la nostra Redacció i les farem públiques en pròxims números. ■

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Troke9 del Nou Caulès

Troke9 és un mercat entre particulars on pots comprar-hi coses de segona mà i on hi pots portar tot el que vulguis vendre't d'ocasió. El club munta la parada per fer d'intermediari; de fet és la primera mà qui ven a la segona. El club facilita l'intercanvi percebent-ne una comissió per finançar l'Escola de Bàsquet.

11 i 12 de maig de 2002 a la Fira de Tractoristes de Vidreres, estand del Nou Caulès

QUÈ POTS COMPRAR O VENDRE A LA PARADA?

Material esportiu (d'estiu o hivern)	Joguines	Eines
Material escolar	Roba i complements	Roba de llar i aixovar
Mobles (interior o jardí)	Llibres, contes i vídeos	Obres d'art, artesanía
Electrodomèstics	Discs, CD, DVD, videojocs.	Etc... i el que la imaginació et digui, sempre que sigui usat.

Vols vendre't alguna cosa? Demana informació a la seu del Nou Caulès

(c/ Àngel Guimerà, 4, al costat de la Plaça de l'Església de Vidreres. Cada tarda, des del 5 de maig) o a l'estand durant la Fira.

Vols comprar alguna cosa? No et perdís l'estand del Nou Caulès.

Montse Llobet i Mas

La Montse és la treballadora més antiga de l'Ajuntament de Vidreres. La transició política va provocar molts canvis en la seva feina. Pensa que la política no és una tasca fàcil. És una apassionada de la cuina i del cinema i quan té una estona, de la lectura.

les noves edificacions que a les urbanitzacions anaven sorgint.

La Montse ens explica que *“era un període on tot es feia en castellà”* i ella es va veure obligada a fer un curs intensiu per aprendre a escriure el català. *“En aquesta època s'utilitzaven unes màquines d'escriure manuals i per fer còpies, amb paper carbó. L'arribada dels ajuntaments democràtics va representar un canvi en el sistema i en les tasques dins l'Ajuntament”*.

Durant els primers anys de canvi els recursos eren escassos. La Montse comenta que, tot i això, *“la plantilla de l'Ajuntament va anar augmentant i, encara que els mitjans no acabessin de funcionar del tot, de mica en mica, es varen anar assumint serveis”*. Malgrat això, *“de la primera legislatura fins ara han canviat molt les coses. Tots plegats vam adaptar-nos als canvis, el més xocant de tots, la transició lingüística: feia moltes faltes d'ortografia!”*, exclama.

La Montse, cap a l'any 1979, va passar a ocupar-se de diferents tasques administratives, de la secretaria; una mica de tot: *“Abans la gent venia molt poques vegades a l'Ajuntament, si calia pagar algun impost, llicències d'obres, empadronaments... Avui en dia, és tot el contrari, cal que tinguem una persona exclusivament per atendre les peticions perquè se'ns demanen sol·licituds, documentació, queixes, reclamacions, etc.”*.

En l'actualitat *“tot està informatitzat i el personal administratiu, cadascú, té una tasca concreta”*. Ella es dedica a portar la gestió comptable

de l'Ajuntament i diu que li agrada la feina *“aquesta és una feina maca en qualsevol dels diferents departaments i em permet estar en contacte amb la gent del poble; tot i que també s'està al punt de mira de tothom, perquè estem en un poble on tots ens coneixem”*. I també creu que *“és molt interessant aprendre coses noves i anar-te reciclant. Amb aquests canvis brutals que hem viscut en els darrers*

L'any 1975, amb 18 anys, la Montse va entrar a treballar a l'Ajuntament de Vidreres per ajudar al secretari en les feines de l'oficina. Era una etapa de canvis; els ajuntaments franquistes cedien el pas als ajuntaments democràtics. *“Com que Vidreres encara era un poblet petit la feina ens la repartíem entre dues persones, el secretari i jo”,* ens explica. S'ocupava dels registres d'entrada i sortida, de les llicències d'obra, tot i que la feina s'anava ampliant amb

La Montse acompanyada del personal que treballa a les oficines municipals de Vidreres.

vint-i-cinc anys...".

Quan parla de Vidreres se li il·luminen els ulls. *"En aquest poble tenim moltes coses, hi ha un ventall molt gran d'activitats, tot i que també queden coses per fer, un Taller d'Història, per exemple! Vidreres té història i gent que en forma part, que no ha de caure en l'oblit".* Una altra proposta que fa és *"tenir itineraris per fer rutes amb bicicleta o a peu i així donar a conèixer els indrets i espais naturals de Vidreres"*.

Comenta també que el poble es va fent gran i que aquest creixement és bo *"sempre i quan no perdem la identitat de poble petit. Jo prefereixo un poble petit, amb els camps i les cases de pagès que un poble ple d'indústries!"*. Ens explica, també, que *"l'Ajuntament s'ha quedat petit. Hi ha una manca real d'espai"*, i que veu bé la remodelació de dins el poble, *"sempre i quan es pensi bé on aparcaran els cotxes"*, i exclama *"això de la política és més complicat del que ens pensem!"*, sense dubtar ni un segon.

La Montse ens explica una situació divertida que va

viure una companya a l'Ajuntament: *"Un dia va venir una senyora a l'Ajuntament i, tota seriosa, ens va demanar una llista d'homes solters del poble, d'una edat concreta. Li vam dir que aquesta informació no la teníem, i quan va haver marxat ens vam fer un bon tip de riure!"*.

A l'hora de proposar canvis i idees fresques respon ben decidida: *"dones polítiques i homes oficinistes!, tot i que això costarà de canviar... i tant!"*.

A les estones de temps lliure la Montse es dedica a una de les seves afeccions més apreciades, la cuina: *"m'agrada molt provar plats nous i els de casa me'n donen l'opinió. Segons ells, no em surten pas malament!"*, comenta enmig d'un gran somriure. *"A part d'això també m'agrada molt el cinema i la lectura i cosir, tot i que això últim ho vaig haver de deixar per motius de salut perquè se me'n ressentia l'esquena. Fer vestits de núvia m'agradava molt perquè era una feina molt creativa i agraïda: d'un tros de roba en treies un vestit!"*. ■

MONTSE VILA I MONTSE CIURANA

Acords del Ple de l'Ajuntament

Sessió extraordinària del 21 de desembre de 2001

S'acorda:

- Aprovar l'acta de la sessió anterior, que correspon al dia 7 de novembre de 2001 (per unanimitat dels 11 membres assistents a la sessió).
- Aprovar el Compte General de l'Ajuntament i de la Llar d'Infants municipal corresponent a l'exercici de 2000 i trametre a la Sindicatura de Comptes una còpia de l'expedient administratiu del compte esmentat amb tota la documentació preceptiva (per majoria absoluta amb set vots a favor i quatre abstencions).
- Segregar dues finques de terrenys de propietat municipal del sector Mas Flasià i, posteriorment, agrupar-les amb dues finques més de titularitat municipal colindants amb les anteriors per formar una única finca independent d'un total de 15.653 m² de superfície. Aquest acord, que també inclou la inscripció en el Registre de la Propietat de les finques resultants de la segregació i agrupació, s'adopta per tal de cedir al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya el terreny de propietat municipal que necessita per construir-hi el futur Institut d'Ensenyament Secundari de Vidreres (per unanimitat).
- Cedir gratuïtament a la Generalitat de Catalunya el terreny de 15.653 m² citat en el punt anterior, que està qualificat d'equipament escolar i que es destinarà a la construcció del futur Institut d'Ensenyament Secundari de Vidreres. L'esmentat terreny té forma trapezoidal i llinda al nord amb un futur vial situat en sòl urbanitzable; a l'est, amb sòl urbanitzable i amb una parcel·la d'un particular; al sud, amb dues finques de propietat municipal i una altra d'un particular; i a l'oest, amb un carrer de nova obertura que el separa de l'escola Salvador Espriu.

L'acord, que deixa sense efecte l'acord del Ple del 13 de març de 2001 de cessió a Ensenyament d'un terreny de 10.725 m² de superfície destinat a la mateixa finalitat, preveu que l'Ajuntament recuperi automàticament la propietat del terreny cedit si no s'hi construeix el citat institut (per unanimitat).

- Aprovar definitivament la modificació de les ordenances fiscals per a l'exercici del 2002, en els mateixos termes que a l'aprovació inicial, que es va dur a terme en el Ple del 7 de novembre del 2001, i després de resoldre i desestimar les reclamacions presentades durant el termini d'exposició pública (per majoria absoluta amb sis vots a favor i cinc en contra).

Sessió ordinària del 13 de febrer de 2002

S'acorda:

- Aprovar l'acta de la darrera sessió, que correspon al 21 de desembre del 2001 (per unanimitat dels 11 membres que integren la Corporació).
- Ratificar l'acord de la Comissió de Govern del 13 de novembre del 2001 pel qual es nomena com a representants de l'Ajuntament en el Consell Escolar Municipal als següents regidors: Lluís Ferrer i Prat, Josep Sala i Puig, Manel Hermoso i Lendínez i Martirià Serra i Roca (per majoria absoluta amb 6 vots a favor (els regidors del Grup del PSC) i 5 abstencions (4 dels regidors del Grup d'ERC i el regidor del Grup mixt).
- Acceptar la cessió del vial d'accés entre els carrers Costa Brava i Onze de Setembre que ressegueix la façana sud de l'antic cinema de Vidreres. Aquest vial, que s'inscriu a l'inventari municipal com a bé de domini públic destinat a l'ús general, té una llargada d'aproximadament 35 metres lineals i una amplada amb un promig de 3 metres i se segrega d'una finca propietat de Miquel Colls i Massa (per unanimitat).
- Posar el nom de Passatge Fluvià al vial esmentat en el punt anterior i notificar aquest acord a l'Institut Nacional d'Estadística, a l'oficina de Correus de Vidreres i als veïns afectats (per unanimitat).
- Crear el Consell Escolar de la Llar d'infants municipal, aprovar provisionalment el seu reglament i nomenar com a representants de l'Ajuntament en aquest consell als regidors Josep Sala i Puig i Lluís Ferrer i Prat. En cas que no es presentin al·legacions ni reclamacions durant els 30 dies del termini d'informació pública, l'acord d'aprovació provisional esdevindrà definitiu (per majoria absoluta amb 6 vots a favor dels regidors del Grup PSC) i 5 en contra (4 dels regidors del Grup ERC i un del regidor del Grup Mixt).
- Ratificar el nomenament del secretari-interventor de l'Ajuntament Tomàs Soler i Navarro com a secretari del Registre Civil de Vidreres, funcions que exerceix des del dia 9 de novembre del 2000, i notificar aquest acord a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia (per unanimitat).
- Aprovar una moció presentada pel Grup Municipal d'ERC sobre la seguretat del pavelló. En concret, a la moció es posa de manifest la necessitat d'avaluar el risc existent per a la mainada que practica el bàsquet al pavelló, (ja que en utilitzar la pista a través la tanca està molt a prop de la cistella), i proposa minvar aquest risc col·locant una espuma entre la cistella i la tanca o bé amb qualsevol altra solució que proposi el tècnic competent (per unanimitat).
- Aprovar provisionalment la modificació del Reglament de l'ús del pavelló municipal de Vidreres. Aquest acord,

que consisteix en afegir diversos textos al Reglament existent i s'adopta perquè el pavelló registra una gran afluència d'usuaris i es considera necessari regular la seva utilització, esdevindrà definitiu si no es presenten reclamacions durant els 30 dies del termini d'informació pública (per unanimitat).

- Iniciar el procediment previst a l'article 75, apartat 4, de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional amb la sol·licitud de l'emissió de dictamen del Consejo de Estado sobre la Ley 18/2001, de 12 de desembre, General de Estabilidad Presupuestaria, tenint en compte que podria afectar l'autonomia local garantida constitucionalment, amb la finalitat de, posteriorment, interposar un conflicte en defensa de l'autonomia local davant del Tribunal Constitucional. També es decideix atorgar la representació de l'Ajuntament de Vidreres a l'alcalde de Lleida Antoni Siurana i Zaragoza, vicepresident de la Comissió Executiva i del Consell Federal de la Federación Española de Municipios y Provincias, perquè porti a terme aquest acord i insti la sol·licitud al Consejo de Estado. L'acord s'adopta en considerar inconstitucional l'esmentada Llei General d'Estabilitat Pressupostària, que també es qualifica d'inecessària, injusta socialment, centralista, irreal i que atempta greument contra l'autonomia local (per unanimitat).

Sessió extraordinària del 6 de març de 2002

S'acorda aprovar inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament per a l'exercici del 2002, que té un import de 4.822.389 € en cadascun dels seus estats d'ingressos i despeses, les seves Bases d'Execució i la plantilla de personal. En cas que no es presentin al·legacions ni reclamacions en els 15 dies hàbils del termini d'exposició pública, el pressupost es considerarà aprovat definitivament (per majoria absoluta amb 6 vots a favor (dels regidors del Grup del PSC) i 3 vots en contra (dels regidors del Grup d'ERC).

Sessió extraordinària del 14 de març de 2002

S'acorda:

- Aprovar les actes de les sessions anteriors, que corresponen als dies 13 de febrer i 6 de març de 2002 (per unanimitat dels 10 regidors assistents a la sessió).
- Aprovar provisionalment el projecte de Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres després d'introduir diverses modificacions en relació a la documentació inicialment aprovada pel Ple del 9 d'agost del 2001, i incorporant a l'expedient la documentació relativa a l'aprovació de dos convenis urbanístics. Les modificacions, que no suposen un canvi substancial perquè no afecten els criteris i solucions del Pla General, s'han introduït en estimar-se una part de les al·legacions presentades en el termini d'informació pública. A més de notificar als afectats les modificacions introduïdes i a

totes les persones que presentaren al·legacions, l'estimació o desestimació de les mateixes, també s'aproven sengles convenis urbanístics amb Plásticos González SA i Gonz-Colls SL, per una banda, i Francesc Josep Mazó i Camps, per una altra banda, incorporant-los com a documentació integrant de la revisió del Pla General. Finalment, es decideix trametre l'expedient a la Comissió d'Urbanisme de Girona per tal que procedeixi al seu estudi i, si s'escau, a l'aprovació definitiva (per majoria absoluta amb 6 vots a favor i 4 en contra). ■

L'Ajuntament tirarà endavant les obres dels vestidors i bar de la piscina el setembre

L'Ajuntament de Vidreres té la intenció de tornar a endegar el procés per a l'execució de les obres de construcció dels vestidors i el bar de les piscines municipals el proper mes de setembre.

Aquestes obres no s'han iniciat encara perquè no es va presentar cap oferta al concurs-subhasta convocat en el seu moment per l'Ajuntament i tampoc no va haver-hi cap empresa interessada a realitzar-les quan es va optar per la via de l'adjudicació directa, és a dir, a la millor de tres propostes.

Actualment, l'Ajuntament està fent una revisió dels preus d'aquestes obres, que estaven pressupostades en 44 milions de pessetes.

Curset

Per altra part, cal avançar que aquest estiu tornarà a haver-hi curset de natació a les piscines municipals de Vidreres. El curset, que l'any passat no es va fer per manca de monitors, es portarà a terme durant el mes de juliol i està obert a persones de totes les edats, tot i que bàsicament s'adreça a la mainada que vol aprendre a nedar. ■

Ensenyament mostra a l'Ajuntament l'avantprojecte del futur IES de Vidreres

El passat dijous 14 de març, un regidor i diversos membres dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Vidreres van anar a la seu del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, a Barcelona, per veure l'avantprojecte del nou Institut d'Ensenyament Secundari de Vidreres.

En aquesta reunió, els responsables d'Ensenyament es van comprometre a presentar a tots els vidrerencs l'avantprojecte del futur IES en un acte que se celebrarà ben aviat a Vidreres. ■

Principals ordenances fiscals per a l'exercici del 2002

L'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària extraordinària del 21 de desembre de 2001, va aprovar definitivament la modificació de les ordenances fiscals reguladores dels impostos i taxes municipals per a l'exercici del 2002. Les modificacions de les ordenances que regulen els tributs més habituals, que van entrar en vigor el passat 1 de gener, són les següents:

Impost sobre béns immobles (IBI)

Art. 7è. Tipus de gravamen.

1. Els tipus de gravamen aplicables en aquest municipi seran:

Per als béns de naturalesa urbana: el 0,727%

Per als béns de naturalesa rústica: el 0,86 %.

Impost sobre vehicles de tracció mecànica (IVTM)

Art. 6è. Base imposable, base liquidable, tipus de gravamen i quota.

Potència i classe de vehicle Quota (en pessetes i euros)

A) TURISMES:

De menys de 8 cavalls fiscals	3.200	19,23
De 8 a 11,99 cavalls fiscals	8.650	51,99
De 12 fins a 15,99 cavalls fiscals	18.200	109,38
De 16 fins a 19,99 cavalls fiscals	22.650	136,13
De 20 cavalls fiscals endavant	26.100	156,86

B) AUTOBUSOS:

De menys de 21 places	21.050	126,51
De 21 a 50 places	34.750	208,85
De més de 50 places	37.600	225,98

C) CAMIONS:

De menys de 1.000 Kg de càrrega útil	11.750	70,62
De 1.000 a 2.999 Kg de càrrega útil	21.050	126,51
De més de 2.999 a 9.999 Kg de càrrega útil		
30.000	180,30	
De més de 9.999 Kg de càrrega útil	37.600	225,98

D) TRACTORS:

De menys de 16 cavalls fiscals	4.450	26,75
De 16 a 25 cavalls fiscals	6.950	41,77
De més de 25 cavalls fiscals	21.050	126,51

E) REMOLCS I SEMIREMOLCS ARROSSEGATS PER VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA:

De menys de 750 Kg de càrrega útil	4.450	26,75
De 1.000 a 2.999 Kg de càrrega útil	6.950	41,77
De més de 2.999 Kg de càrrega útil	21.050	126,51

F) ALTRES VEHICLES:

Ciclomotors	1.100	6,61
Motocicletes de fins a 125 cc	1.100	6,61
Motocicletes de més de 125 fins a 250 cc	1.950	11,72
Motocicletes de més de 250 fins a 500 cc	3.800	22,84
Motocicletes de més de 500 fins a 1.000 cc	7.700	46,28
Motocicletes de més de 1.000 cc	15.700	94,36
Servei grua municipal, retirada de vehicles mal estacionats	7.000	42,07

Taxa per a la realització d'activitats jurídicoadministratives de competència local

REGISTRE D'ANIMALS DOMÈSTICS

- Per animal	580	3,49
--------------------	-----	------

LLICÈNCIES URBANÍSTIQUES

a) Les llicències d'obres de construcció de nova planta, ampliació, modificació o reforma que afectin a l'estructura, a l'aspecte exterior o a la disposició interior segons la classificació següent:		
Cases unifamiliars aïllades	1.495	8,99
Cases unifamiliars adossades	1.195	7,18
Cases amb un sol habitatge i un sol local	1.495	8,99
Cases de més d'un habitatge	2.945	17,7
Naus industrials o magatzems	1.495	8,99
Locals comercials (garatges i altres locals)	1.495	8,99
Altres llicències (grues, graves i dipòsits)	1.495	8,99

AIGUA POTABLE

Pel dret de connexió a la xarxa general de subministrament d'aigua s'aplicaran les següents tarifes:

Per habitatge unifamiliar, per cada pis o habitatge	5.570	33,48
Obres en construcció	5.570	33,48
Bars, cafès i petites indústries	11.145	66,98
Restaurants, indústries de tipus mig i hotels de menys de 15 habitacions	16.715	100,46
Indústries grans, hotels i pensions de més de 15 habitacions	22.295	134
Escomeses amb obra al carrer, fins a la conducció general (comptador inclòs)	72.450	435,43
Comptador d'aigua	11.145	66,98
Per conservador comptador (trimestral)	180	1,08
Fiança per obertura carrer	36.855	221,5

SERVEI UTILITZACIÓ INSTAL·LACIONS ESPORTIVES MUNICIPALS

Piscina

- Per persona i dia: 370 pessetes (2,22 euros). Hi ha abonaments de temporada per a estudiants i és gratuït per als menors de 7 anys.

Camp de futbol

- Per utilització per dia o grups o entitats que no són de Vidreres: 68.960 pessetes (414,46 euros). Cal dipositar una fiança de 318,81 euros i si es fa servir llum artificial costa 63,77 euros/dia.

Pistes de tennis

- La tarifa única per 1 hora d'utilització és de 1,26 euros per als federats i de 5,11 euros per als no federats. La fitxa per la llum artificial costa 0,66 euros/hora.

Pavelló

- Per als clubs esportius de Vidreres és gratuït i per als de fora costa 637,61 euros (106.090 pessetes). Cal dipositar fiança del mateix import.
- Per realitzar-hi altres activitats costa 1.594,03 euros (265.225 pessetes). Cal dipositar fiança del mateix import.

Taxa pel servei de recollida domiciliària d'escombraries

Art. 3r. Les bases de percepció i tipus de gravamen quedaran determinats amb la següent tarifa (quotes anuals en pessetes i euros):

a) Habitatges de caràcter familiar	11.070	.....	66,53
b) Bars, cafeteries o establiments de caràcter similar	59.200	.....	355,8
c) Hotels, fondes, residències, etc.	148.165	...	890,49
d) Locals industrials tipus A. Tallers industrials	51.295	...	308,29
e) Locals industrials tipus B. Pàrkings i similars	12.780	.....	76,81
f) Locals Comercials tipus A. Alimentació i similars	37.095	...	222,95
g) Locals Comercials tipus B. Perruqueries, merceries, llibreries i similars	18.410	...	110,65
h) Manteniment abocador deixalles vegetals, estigui o no la parcel·la edificada.....	650	.....	3,91
i) Fàbriques. Per contenidor.....	198.245	1.	191,48
j) Superfícies comercials a partir de 500 m ²	198.245	1.	191,48

Dedicació exclusiva

El grup Republicà a l'Ajuntament de Vidreres té una opinió precisa i molt concreta al voltant de la figura de regidor amb dedicació exclusiva. És obligació dels representants de la sobirania popular gestionar i resoldre els problemes de la gent amb la màxima eficàcia possible d'acord, si el tenen, amb la seva ideologia i el seu programa de govern. Durant molts anys aquest país i amb ell, com no podia ser de cap més manera, la societat civil ha funcionat amb el que podríem anomenar voluntarisme. Un grup d'homes i dones roben el temps del seu lleure i la seva vida familiar per tal de tirar endavant tot un seguit de projectes en comú, polítics, esportius, culturals, educatius, d'oci,...

Això, que continua sent vàlid a l'hora de tirar endavant iniciatives d'entitats i projectes puntuals, ha deixat de tenir validesa en el món de la política. Per tal que ens entenguem, el voluntarisme i la vocació de servei a la comunitat és bàsic per dedicar-se a la cosa pública, però la professionalització temporal que requereix la política no es mereix la dedicació de les estones mortes que els individus puguin tenir en el món d'avui, requereix una dedicació exclusiva per tal de vetllar políticament pel bé de la comunitat i tenir un sou que permeti viure dignament com qualsevol altre treballador, perquè hi ha formes i formes de cobrar, amb transparència i comptes clars evites casos plens d'obscuritat i corrupció que malauradament es repeteixen massa sovint en el nostre petit i estimat país.

Després d'aquesta petita introducció, on deixem constància de la nostra opinió favorable a la dedicació exclusiva en general centrada en el món de la política, amb

objectius i mètodes polítics, voldríem reflexionar al voltant de l'experiència que tenim al poble de Vidreres, on en aquesta legislatura tenim per primera vegada des de la instauració de la democràcia la figura d'un regidor amb dedicació exclusiva.

Per tal de saber què ha estat fent, el grup Republicà a l'Ajuntament de Vidreres ha fet ús del seu deure de demanar, exercint el que s'anomena control democràtic, mitjançant una pregunta al Ple de l'Ajuntament, en què ha consistit la seva tasca. La resposta del Sr. Alcalde de Vidreres fou curta i precisa: Fa el que jo li encarrego o el personal.

Què ha fet realment? Amb aquesta resposta se'ns fa difícil endevinar les gestions polítiques diverses que deu haver realitzat amb el temps que es dedica exclusivament a la política municipal. O bé, és que no realitza tasques polítiques i es dedica a realitzar tasques tècniques pròpies de la brigada municipal, i si fos aquest el cas, no podem fer res més que criticar-ho, ja que els tècnics es contracten mitjançant el que s'anomena concurs-oposició. No dubtem en cap cas de la capacitat de treball del Sr. Regidor, això està fora de tot dubte i és mereixedor de tots els respectes per part d'ERC Vidreres: els seus més de vint anys dedicats a ser regidor l'honoren.

Dedicacions exclusives per a tasques polítiques, sempre que estiguin justificades, a favor, dedicacions exclusives per fer de tècnic, no, de totes totes: polítics a fer de polítics i tècnics a fer de tècnics. ■

GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Intervenció del Grup d'ERC al Ple del Pla General

Avui el Ple debat i aprovarà de forma provisional el Pla General d'Ordenació Urbana, una eina importantíssima per tal de planificar el territori del poble de Vidreres.

Una eina d'aquest tipus requereix la màxima participació ciutadana a l'hora de redactar-se i no s'han d'escatimar esforços per tal d'aconseguir-ho. El grup polític d'ERC ha participat a l'hora de presentar al·legacions i aquestes s'han respost de forma insatisfactòria al parer del grup que un servidor té la responsabilitat de ser-ne el portaveu. Quines eren les al·legacions i què s'ha recollit?

- 1- En aquests moments ens trobem que al mig del poble, al costat de zones residencials, existeix una zona industrial (la fàbrica més emblemàtica és l'actual Peñasanta). Amb el nou Pla General es vol incrementar la reserva de sòl residencial, però curiosament també s'incrementa el sòl industrial en aquesta zona, al mateix temps que es proposa un Parc d'Activitats d'unes 180 hectàrees de nova creació situades als afores del poble. Per tot això, creiem oportú que la U.A. 20 no s'ampliï, de forma que l'ús residencial que s'està elaborant sigui atractiu perquè es pugui realitzar. Cases al costat de fàbriques és un binomi força incompatible. Els redactors del Pla comparteixen la idea però no recullen la petició i amplien l'ús industrial de la zona, no entenem el perquè.
- 2- Seguint la mateixa argumentació que en el primer punt, creiem que l'actual ús industrial al mig del poble és quelcom que en un futur s'hauria de revisar. Al ser aquest Pla General una eina de futur, no creiem fora de lloc la recomanació per part d'aquest de l'elaboració d'un P.E.R.I., Pla Especial de Reforma Interna, a la zona per tal de tendir a transformar amb zona residencial o d'equipaments aquesta zona. En aquest punt es considera que no està fora de lloc el que ERC proposa però es troba precipitat. Per aquest motiu, s'opta per ampliar l'ús industrial de la zona que es troba situada al mig del poble.
- 3- El Pla General analitzat disposa de dos àmbits previstos per a activitats logístiques, de serveis, terciàries i de petits tallers. Situats sobre la carretera de Sils i el carrer Costa Brava, tot i que l'àmbit de la carretera de Sils també té un tros destinat a ús industrial. Amb aquesta previsió de futur ens trobem que estem dissenyant un poble on les quatre entrades del mateix estaran plenes de naus, no creiem que sigui el més adequat. El grup polític republicà és de l'opinió que tots aquests usos s'haurien de centralitzar al nou Parc d'Activitats, que amb la seva extensió permet una pluriactivitat econòmica que el mateix redactat del Pla General recull. D'aquesta manera, tindriem dues entrades al municipi plenes de naus però en canvi les altres dues podrien tenir un ús de parc, jardí, agrícola o residencial. En aquest punt, se'ns contesta que es vol fer, però ens trobem que venint de la carretera de Sils, tot i que s'ha eliminat l'ús industrial previst cosa del qual ens alegrem, es permet la construcció d'una gasolinera al davant d'una futura zona residencial que desvirtuarà el paisatge de camps existent en l'actualitat. Per altra banda, a l'entrada de Vidreres pel carrer Costa Brava, no es redueix ni s'elimina la zona destinada a activitats comercials i terciàries, sinó que s'incrementa, amb el que serà a la llarga una imatge plena de naus.
- 4- El nou planejament urbanístic presenta un increment més que notable del terreny destinat a ús residencial, esportiu, i encara molt més del destinat a ús industrial. Tot i això, trobem a faltar l'elaboració d'un estudi sobre la previsió del subministrament d'aigua i energia per tal de poder subministrar tots aquests usos. Demanem l'elaboració del mateix. Se'ns contesta que posteriorment, un cop fet el nou Pla, es podrà fer, doncs bé, esperarem.
- 5- Fa uns anys enrere la consciència ecologista era minoritària en la nostra societat, però aquesta mateixa societat, afortunadament, ha fet un gir en aquest sentit i termes com sostenibilitat, estalvi, reciclatge, racionalitat i un llarg etcètera estan més arrelats en el pensament de la gent. Creiem que des de l'administració s'ha de donar exemple en aquestes qüestions i és per això que al·leguem en aquest Pla General que totes les futures dependències públiques es dotin de fonts d'energia renovable (plaques solars p. ex.) i de criteris d'eficiència energètica. Amb la nova Llei que ja ha entrat en vigor, s'hauria d'aconseguir que tots els edificis públics del poble de Vidreres es convertissin en centrals elèctriques que venguessin el seu excedent energètic a les companyies elèctriques que per Llei ho han de fer. Es troba encertada la idea i proposen que l'ordenança municipal d'edificació ho reculli, tant de bo això es faci ràpid i la propera construcció municipal aporti aquestes idees al poble.
- 6- A la SUS-10, a la dreta de la carretera de Lloret a Vidreres, considerat d'ús industrial, proposàvem que no s'ampliés per tal que visualment el xoc d'un paisatge ple de naus industrials o comercials situat a l'esquerra de la carretera es trobi relativament suavitzat per una visió del que serà la zona agrícola per excel·lència del poble de Vidreres. Resposta: la totalitat del Parc d'Activitats ha disminuït i en aquest sector s'ha consolidat i delimitat

la zona industrial actual. És cert que en aquest sector s'ha reduït, tal com proposàvem, l'ús industrial projectat inicialment, però aquesta "delimitació i consolidació" de la zona industrial significa doblar l'ús industrial de l'actualitat.

- 7- Demanàvem una xarxa bàsica de carril bici que unís inicialment les diferents zones escolars, cíviques, esportives i d'equipaments futurs. La resposta és que es recull la idea i en un futur es podrà desenvolupar. Des del nostre punt de vista ens tornem a alegrar de la decisió.
- 8- Demanàvem que els Horts d'en Pere Pau es dediquessin a un ús de plaça, jardí urbà o aparcament exclusivament. La resposta és que hi estan d'acord i diuen que això no és incompatible amb la construcció del nou Ajuntament a la zona. Veiem que aquest projecte no ha estat mai abandonat per l'actual equip de govern, davant d'aquesta realitat us tornem a insistir amb el mateix que fa un temps enrere, demaneu l'opinió als veïns del poble!
- 9- Demanàvem que la SUS-11, Puig Ventós, es deixés tal com està de moment i s'impedís i es retardés amb tots els mecanismes possibles el seu desenvolupament urbanístic. Contraris com som al camp de Golf projectat a la zona, coartada per tal de poder-ho urbanitzar. Res, aquesta zona es queda tal com estava projectada, amb l'excusa que es rebaixa sostre edificable endavant! ERC es pregunta: no hem eliminat Serra Brava? Per què no el macro complex de Puig Ventós en un futur? Estem avui en una revolta pacífica a bona part de la nostra nació per tal d'encaminar-nos cap a una nova cultura de l'aigua amb la mobilització en contra del Plan Hidrológico Nacional. Per què no ens sumem a aquesta revolta? El municipi de Vidreres està faltat d'aigua i en un futur no gaire llunyà patirem les conseqüències. Tinguem consciència d'aquest fet i no planegem un ús excessiu d'aquest bé.

Per acabar aquesta intervenció veiem que la mida del Pla d'Activitats ha disminuït a la meitat, hom es pot pensar que les al·legacions al Pla d'algunes persones deurien anar en aquesta direcció i s'han recollit. Però, la veritat, un cop llegits els informes tècnics, veiem que la zona industrial s'ha reduït a menys de 100 hectàrees únicament per estalviar-se el procediment d'avaluació d'impacte ambiental, i quan s'escaigui desenvolupar una segona fase sense la necessitat d'aquesta avaluació. Des del nostre punt de vista, per tal de planificar bé el territori, considerem necessaris l'elaboració de tots els estudis tècnics previs per tal de saber la viabilitat i la sostenibilitat de la planificació i no esperar en un futur quan les coses ja estiguin requalificades. ■

JORDI DARANAS I PLA
PORTAVEU DEL GRUP MUNICIPAL REPUBLICÀ A L'AJUNTAMENT
DE VIDRERES

L'Audiència de Girona condemna Valdivieso a 3 mesos de multa i 4 caps de setmana d'arrest

Per un delictes d'injúries i una falta continuada de pertorbació lleu de reunió nombrosa

La Secció Tercera de l'Audiència Provincial de Girona, en sentència dictada el 5 de març de 2002, ha condemnat el regidor vidrerenc Manuel Valdivieso Barneto a una pena de 3 mesos de multa amb quota diària de 3 euros per un delictes d'injúries i a una altra pena de 4 caps de setmana d'arrest i multa de 20 dies amb quota diària de 6 euros per una falta continuada de pertorbació lleu de reunió nombrosa.

La resolució de l'Audiència Provincial de Girona es produeix en estimar els recursos presentats per les parts -l'Ajuntament de Vidreres i el mateix Valdivieso- contra la sentència dictada el 18 de maig del 2000 pel Jutjat Penal núm. 2 de Girona arran de la causa instruïda pels fets ocorreguts en les assemblees dels parcel·listes de la Urbanització Aiguaviva Park de Vidreres dels dies 14 de gener i 25 de febrer de 1996.

Segons la sentència de l'Audiència, Manuel Valdivieso és autor de l'esmentat delictes d'injúries perquè en les esmentades assemblees va proferir contra els membres de la mesa, presidida per l'alcalde de Vidreres, expressions com "ladrones" i "estafadores".

Quant a la falta de pertorbació lleu d'una reunió nombrosa, la sentència assenyala que Valdivieso, junt amb altres parcel·listes dissidents, van contribuir a alterar el curs de les citades assemblees i a provocar la seva suspensió, ja que a més de proferir crits, insults i prendre la paraula sense prèvia concessió, van desallotjar als membres de la mesa legal.

Cal recordar que en la primera d'aquestes assemblees, Valdivieso i els parcel·listes dissidents van desallotjar els membres de la mesa i es van constituir en una mesa pont amb la pretensió de fer-se amb el govern de la sessió, mentre que la segona assemblea es va suspendre després que els parcel·listes dissidents trenquessin el cordó policial que protegia els membres de la mesa presidida per l'alcalde, que va ser qui va demanar la presència dels efectius policials a la sessió.

En la mateixa resolució, l'Audiència Provincial condemna a les mateixes penes a Manuel Valdivieso Chamorro, com a autor del mateix delictes i la mateixa falta, mentre que imposa una pena d'un cap de setmana d'arrest i multa de 10 dies a raó de 6 euros diaris per una falta de l'article 633 del Codi Penal als també parcel·listes Ramon Martínez Varela, Rafael Díaz Hernández i Luis Joaquín Paños Arenas. ■

Gisbert, gent seriosa?

Després de llegir l'entrevista que es fa a vostè mateix en el darrer exemplar del Rec Clar (núm. 16) i en la qual ens reserva el paper de dolents, voldríem puntualitzar-li alguns dels seus arguments i/o afirmacions.

Anem a pams, el primer que ens diu és que ha acceptat ser president d'Unió a Vidreres per la seva amistat amb el batlle del poble veí..., és a dir, que si aquest senyor fos del Partido Revolucionario Leninista Marxista de todos los Santos... també hagués acceptat el càrrec. Carai, carai.

Continua dient que CiU ha deixat els seus vots, deixat a qui? L'únic que CiU ha deixat és que els seus membres fugissin a les llistes del PSC, decebent a tots els seus votants, llista on vostè, per cert, també hi figurava, no ho oblidí Sr. Gisbert, i que ara, per la seva amistat amb d'altres persones, resulta que vol fer el camí a la inversa. Té tot el dret a fer-ho, però no pot donar lliçons a ningú. També aprofitem per recordar-li que en el seu moment es va oferir per formar part de les llistes d'ERC a les últimes eleccions municipals. Què pot esperar de vostè el poble de Vidreres?

Ens sembla molt curiós que en la seva auto-entrevista per presentar-se com a cap d'una formació que vol optar legítimament a governar el poble de Vidreres, el centre de la seva inquietud no sigui l'actuació de l'equip de govern sinó la de l'oposició. Com és possible que siguem tan importants per Unió si ens diu que són vostès qui ens han deixat els vots? A nosaltres ens varen costar moltes hores i esforços, ja que Sr. Gisbert, per aconseguir la confiança de les persones cal actuar amb coherència cap a uns ideals i portar-los a la pràctica amb la fidelitat a un equip i unes persones. Digui que està obligat a quedar bé amb l'equip de govern en l'afer d'Aiguaviva, ja que necessita d'ells al igual que ells de vostè, i no ens doni tanta importància a nosaltres.

També ens diu que tenim una actitud incendiària envers l'equip de govern i es basa en una freda estadística dels plens dels dos últims anys on tot és negatiu o abstenció per part d'ERC. És curiós que parli de la nostra actuació com a oposició una persona que no assisteix als plens municipals, per la seva informació, tots i cadascun dels punts que hem votat en els plens estan precedits d'argumentacions en les quals es justifica el sentit del nostre vot, ens sembla que més clars no podem ser. Això sí, som persones i de ben segur tenim les nostres limitacions i potser moltes vegades ens equivoquem, però tenim alguna cosa més que tots vostès, i que ens diferencia de la resta d'oposicions polítiques, ENS ESTIMEM EL NOSTRE POBLE. Sàpiga que sense conèixer aquestes argumentacions vostè no pot jutjar el nostre paper com a oposició. JA HO VEU, SR. GISBERT, VOSTÈ EN DIU

POLÍTICA INCENDIÀRIA, NOSALTRES EN DIEM POLITICA TRANSPARENT.

Quant a dir que dóna la sensació que anem junts amb el senyor Valdivieso, quasi no fa falta ni contestar-li, ja que el simple fet de fer aquests comentaris el desqualifica no tant sols com a polític, sinó com a persona. Vostè sap com nosaltres que amb aquestes coses no s'hi juga, ni procedeix fer demagogia adduint com en el cas del pamflet que les coses no han estat mai desmentides ni desautoritzades, la gent del poble és més intel·ligent del que vostè es pensa, diem es pensa, ja que a la majoria ni la coneix. Només s'ha de veure d'on venia la font d'informació i podrà comprovar que tot plegat és un bluf per treure's una mica de pressió de sobre i desviar l'atenció. Per a la seva tranquil·litat aprofitem l'ocasió per desmentir-ho, ja que veiem que vostè i la seva formació són els únics que s'ho han empassat. De tota manera, voldríem dir-li que en un estat de dret com el nostre hi ha una premissa molt important que és la presumpció d'innocència que diu que el qui acusa (vostè i algú més), i no pas l'acusat (ERC), és el que ha de provar les seves acusacions, i que vostè se salta a la torera tot i haver estat en dos partits democràtics.

Miri, al nostre entendre els que actualment encapçalen Convergència per una banda i Unió per l'altra, són del partit que més els interessa a cada moment, i tota la seva opció política passa per solucionar els seus problemes i les seves empreses i se'ls en fot el poble de Vidreres per més demagogia barata que practiquin. Ens sembla -tot i que ens podem equivocar com els homes del temps- que, des de Llagostera, s'està formant una gran tempesta al damunt seu i de l'equip socialista que no és precisament seca, sinó que ve carregada d'aigua, i l'aigua és perillosa, ja que si no se sap nedar t'acaba ofegant. Per cert, tenim notícies que aquest estiu hi haurà curset de natació a Vidreres, li recomanem que s'hi apunti.

Per acabar, només dir-li que el famós pamflet d'ERC, que qualifica de baixa calandra, ha aconseguit que la gent afectada es mobilitzés i que posés a l'Ajuntament en el seu lloc, i que per primera vegada parlin d'aparcaments als Horts d'en Pere Pau, tot i que ni en volien sentir a parlar d'aquesta possibilitat, després, faran el que voldran, com sempre, sense ni tan sols consultar, però creiem que és suficient perquè sortís al carrer, essent l'única possibilitat que l'equip de govern ens deixa per expressar-nos democràticament, ja que vostè desconeix la impossibilitat de crear debat en els plens municipals quan s'utilitza indegudament la majoria absoluta. No ens vulgui donar lliçons d'ètica perquè li queda molt camí per recórrer. ■

GRUP MUNICIPAL D'ERC DE VIDRERES

Una superfície de prop 900 mil metres quadrats deixa de ser urbanitzable gràcies a la revisió del Pla General

Amb la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU), aprovada provisionalment pel Ple de l'Ajuntament del passat 6 de març, es desprogramen un total de 895.627 m² de superfície de dues urbanitzacions de Vidreres que, d'aquesta manera, deixen de ser urbanitzables.

En concret, es desprogramen 336.000 m² de superfície a la urbanització Serra Brava i 559.627 m² de superfície a la urbanització Santa Ceclina. Cal destacar que la superfície desprogramada a Serra Brava és tota la que estava qualificada com a urbanitzable d'ús residencial en el Pla General, mentre que en el cas de Santa Ceclina passa de 709.200 a 149.573 m² la superfície urbanitzable d'ús residencial.

Per altra part, l'Ajuntament ha aprofitat la revisió del PGOU per formalitzar sengles convenis mitjançant els quals s'adquireix o es permuten quatre peces de terreny situades a l'entrada de la població.

En concret, amb aquests convenis, l'Ajuntament passa a ser propietari d'una peça de terreny del Pla de la Font de prop de 6.000 m² colindant amb el pavelló esportiu i on hi ha una plantació de plàtans; una altra peça de terreny d'uns 5.500 m² que es troba just al davant de l'anterior, separada per la carretera de Lloret, i que es pensa destinar a aparcament; una tercera peça de terreny de 1.000 m² colindant amb aquesta última; i una darrera peça de terreny de 2.459 m² propera a la citada plantació de plàtans.

Altres operacions

D'altra banda, l'Ajuntament negocia un conveni amb el propietari de Can Xiberta per tal d'adquirir aquesta finca del carrer Orient de 2.151 m² de superfície.

Per acabar, l'Ajuntament ja ha arribat a un acord amb la propietària, i només està pendent de formalitzar l'escriptura, per comprar una porció de terreny de 350 m² de superfície situada al principi del carrer Maçanet que permetrà ampliar l'accés als Horts d'en Pere Pau, la finca de 17.205 m² de superfície de titularitat municipal on hi ha el pavelló esportiu. ■

La preocupació per l'estalvi d'aigua

El clima mediterrani, dominant a Catalunya, es caracteritza per una llarga sequera estival i unes pluges irregularment distribuïdes al llarg dels mesos freds. Per tant, l'aigua és un recurs escàs a casa nostra, sobretot quan fa 6 anys que el nostre país registra unes pluges molt per sota dels nivells habituals i que aquest any han fet que les reserves en els pantans estiguin sota mínims.

L'estalvi d'aigua, doncs, és un dels principals reptes ambientals actuals a Catalunya i si no comencem a prendre mesures i la climatologia no canvia substancialment, potser ben aviat patirem restriccions.

Tot i que el principal consum d'aigua és agrícola i industrial, utilitzar-la racionalment a les nostres llars també pot contribuir decisivament a estalviar-ne.

Entre moltes altres recomanacions, cal procurar utilitzar el mínim d'aigua possible i evitar que es malbarati pel mal estat d'aixetes, dipòsits,... També es pot estalviar aigua dutxant-nos en comptes de banyant-nos, tancant l'aixeta mentre ens rentem les dents, posant la rentadora o el rentaplats quan estan ben plens,...

A l'exterior de l'habitatge també es pot estalviar aigua, tant en els jardins com en les piscines particulars. En aquest últim cas, cal recordar que amb un bon tractament, l'aigua de la piscina no s'ha de canviar cada any, sinó que pot durar fins a 4 o 5 temporades.

Pel que fa als jardins, que poden arribar al 50% del consum a escala domèstica, es pot estalviar aigua tant al dissenyar-los com a l'hora de fer-ne el manteniment, organitzar el reg i triar les plantes. Entre d'altres recomanacions, cal tenir en compte les següents: no regar més del necessari i fer-ho de bon matí o al capvespre, utilitzar sistemes de reg per degoteig, aspersors, difusors, etc., agrupar les plantes que necessiten més aigua, treballar el terra per evitar que faci crosta, no regar quan ha de ploure, instal·lar un dipòsit per recollir l'aigua que s'escorre pel teulat i les canaleres, regar amb aigua de menor qualitat, plantar plantes autòctones, substituir la gespa, que necessita molta aigua, etc. ■

Instal·lació de mataguspies

L'Ajuntament ha fet instal·lar recentment mataguspies a les barbacoes que hi ha a la Pineda d'en Masó, de titularitat municipal, perquè s'hi pugui fer foc tot l'any. ■

Nou enjardinament de l'entrada principal del poble

Dies abans de la Setmana Santa d'enguany es van acabar els treballs d'enjardinament que una empresa contractada per l'Ajuntament ha dut a terme a l'entrada principal de Vidreres, la que porta a Girona per la N-II. Aquests treballs s'han dut a terme durant 10 dies i han costat 1,6 milions de pessetes. ■

Nou augment de la població de Vidreres

La població de Vidreres va tornar a augmentar entre el 15 de desembre del 2001 i el 15 de març del 2002, tal com ho ve fent de forma continuada els últims anys. En aquests tres mesos, la població de Vidreres va guanyar 71 habitants, al passar de 5.461 a 5.532 habitants, segons les dades del Padró municipal. Aquest increment de 71 habitants es va produir perquè en els tres mesos esmentats anteriorment van registrar-se 117 altes i 46 baixes en el Padró municipal d'habitants. ■

Programa d'actes del 1r Festival d'arts escèniques

ImaginArt

Dissabte 4 de maig,
a les 11 de la nit, al
Centre Cívic

La Fortaleza

Divendres 10 de maig,
a les 11 de la nit, al Centre Cívic

"Imagina cuando llegue el invi- erno"

Dissabte 11 de maig,
a 2/4 d'11 de la nit, al Bar del
Casino la Unió

"Trinòlegs"

Divendres 17 de maig,
a les 11 de la nit, al Teatre del
Casino la Unió

Adel Lee Davis and her blues band

Divendres 25 de maig,
a les 11 de la nit, al Centre
Cívic

Xevi Compte

Divendres 31 de maig,
a les 11 de la nit, al Teatre del
Casino la Unió

Love of Lesbian

Divendres 7 de juny,
a les 11 de la nit, a la Pista esportiva

Gazpacho

Dissabte 15 de juny,
a les 11 de la nit, a la Pista del Casino
la Unió

Combos

Dissabte 22 de juny,
a les 11 de la nit, a la Pista esportiva

Bad Mongos – Yuyus

Divendres 28 de juny,
a les 11 de la nit, al Centre Cívic

12Twelve

Diumenge 30 de juny,
a les 6 de la tarda, al Centre Cívic

Dia de la Música

Notes: Tots els actes són gratuïts.
Aforament limitat. Per a més infor-
mació, adreceu-vos a: Centre Cívic
(Tel. 972 85 00 57), Freakorange
(Tel. 616 75 27 80)

Organitza: Àrea de Cultura de l'Ajuntament de
Vidreres
Col·laboren: Casino la Unió, Gràfiques Maça-
net, Freakorange

Jornada de Portes Obertes a l'Institut

El passat diumenge 17 de març va tenir lloc la Jornada de Portes Obertes que, des del curs passat, es fa cada any a l'institut. L'objectiu d'aquesta jornada és obrir el centre als pares i a tothom que estigui interessat a conèixer de prop el centre i les activitats docents que s'hi duen a terme.

A primera hora es va fer una reunió adreçada als pares dels alumnes de sisè de les escoles de Vidreres i de Maçanet per tal d'informar-los sobre les dates de preinscripció i de la documentació necessària per fer-la efectiva. A continuació, els pares van visitar les instal·lacions.

Al llarg de tot el matí, es van poder veure exposats alguns treballs fets pels alumnes en diverses assignatures. Entre aquests, van aixecar molta expectació els treballs de Tecnologia, en què es podien veure maquetes de

diversos edificis i alguns muntatges sobre aplicacions de l'energia solar.

Així mateix, als laboratoris hi havia mostres de l'equip i material disponibles per a les pràctiques. Es va poder visitar l'aula d'idiomes i la d'informàtica, i a la Biblioteca s'hi va exposar material didàctic de diferents àmbits.

Finalment, als passadissos hi havia diverses mostres de treballs de diverses àrees realitzats també pels alumnes. També als passadissos hi havia plafons amb sengles exposicions referents a la Jornada del Medi Ambient celebrada el 2 de novembre passat i a la Jornada de Portes Obertes del 2001.

Pel que fa a l'edifici on s'ubicarà l'institut, estem pendents que Ensenyament convoqui a una reunió a tota la comunitat educativa per tal de fer la presentació del projecte. Esperem que en el proper número de la revista ja puguem donar-ne més detalls. ■

IES VIDRERES

Diverses imatges del transcurs de la Jornada.

De colònies al Delta de l'Ebre

Dia 6 de març

El dimecres, a quarts de deu del matí, vam agafar l'autocar. Quan anàvem pel Baix Penedès vam parar en una àrea de servei i allà vam esmorzar. Després d'esmorzar vam agafar un altre cop l'autocar fins arribar a la comarca del Montsià.

A Sant Jaume d'Enveja ens vam perdre i vam arribar fins a Sant Carles de la Ràpita. Després d'una hora i mitja perduts vam trobar la Casa de colònies i el poble que es diu Poble Nou del Delta.

Vam dinar a la casa i, en acabar, ens van donar permís per pujar a les habitacions. Dormiríem en lliteres de dos. Esperem que les nostres mestres estiguin contentes perquè a les nits, les nenes de 5è no van fer gaire "sarau" i vam dormir com bones nenes. Ah! Que no ens oblidem... la casa es deia "Casa de Colònies Victòria".

A les cinc de la tarda vam agafar les bicicletes i vam anar per tota l'Encanyissada, fins a les sis que arribàvem a la Casa de colònies. Vam berenar pastissos amb xocolata. Els nens i nenes que van voler es van dutxar i els que no, van anar a fer un tomb pel Poble Nou del Delta.

A dos quarts de nou vam anar a sopar. En acabat vam fer un joc de nit, era qüestió de buscar amb les pistes que ens donaven una sèrie de coses, com ara els menjars típics del Delta. Quan vam acabar el joc, els monitors ens van prometre que l'últim dia tindríem un dinar que ens agradés a tots.

Després de fer el joc, bona nit!! I a dormir.

Dia 7 de març

Ens vam aixecar i a les nou vam anar a esmorzar. A dos quarts d'onze vam tornar a agafar les bicicletes i vam pedalar durant dues hores fins arribar a Sant Jaume d'Enveja. Allà vam agafar el transbordador i vam creuar l'Ebre fins arribar a Deltebre. A Deltebre vam deixar les bicicletes i vam pujar en un vaixell que ens va portar fins a l'illa de Buda i la desembocadura de l'Ebre.

Vam girar i vam tornar a Deltebre, on vam dinar en un restaurant. Havent dinat, vam tornar a agafar les "bicis", per segona vegada vam agafar el transbordador i vam creuar l'Ebre i a Sant Jaume d'Enveja vam tornar a pedalar fins a la Casa.

Eren dos quarts de vuit quan arribàvem i tots ens vam afanyar a posar-nos ben "macos i maques" per anar a ballar a la discoteca després de sopar.

A dos quarts de nou vam sopar i a les deu estàvem tots preparats per ballar. A dos quarts de dotze se'ns va acabar la diversió, ens van fer fora, arribava l'hora d'anar a dormir.

Dia 8 de març

Ens vam aixecar i a les nou vam anar a esmorzar. A les onze vam anar en piragües pel canal de la platja dels Alfacs. Ens ho vam passar d'allò més bé encara que al principi no teníem gaire confiança.

A la una vam anar a dinar, després de dinar vam recollir les nostres motxilles i ja estàvem preparats per tornar cap a Vidreres.

Vam arribar ben cansats després de quatre hores de viatge, però amb moltes ganes de repetir aviat. ■

ANDREU ARAGONÉS ROSIQUE
CEIP SALVADOR ESPRIU

Cinc dies a Carcassonne (França)

Al principi de curs, la professora de francès ens va donar l'oportunitat d'escriure a uns alumnes del "Collège Varsovie" de Carcassonne i posteriorment realitzar un intercanvi. I, en efecte, així ha estat.

Tot just fa tres setmanes ens trobàvem de camí a Carcassonne. Un cop allà, a més de conèixer els nostres corresponsals, vam realitzar moltes activitats. Entre elles, visitar la "Cité de Carcassonne, els Castells C tars, el "Canal du midi", la "Cité de l'Espace" a Toulouse, etc. Hem fet un recorregut pel passat de Carcassonne.

L'experiència viscuda aquests cinc dies a Carcassonne ha estat molt gratificant, ja que hem desenvolupat el nostre coneixement de la llengua francesa i hem fet noves amistats. Cada alumne francès va acollir un alumne català, les famílies es van portar molt bé i van estar pendents de nosaltres en tot moment. Els esperem amb ansietat el dia 13 de maig. Nosaltres també els hi hem preparat moltes activitats i esperem que s'enduguin un bon record de Vidreres. ■

ELS ALUMNES DE 2N I 3R D'ESO DE L'IES VIDRERES

Projectes del curs de l'escola Sant Iscle

A l'inici del curs, quan vam elaborar el Pla Anual del Centre, vam decidir dur a terme diferents projectes que contribuïssin a una millora educativa. Aquests projectes, assumits per comissions de treball, s'han anat confeccionant a partir d'uns objectius basats en algunes de les necessitats més immediates de l'escola.

Després de dedicar-li els dos primers trimestres, ens arriba la gratificació: "els projectes van prenent forma", i això ens motiva a seguir en la seva total elaboració i posada a la pràctica en el que queda de curs.

Alguns d'aquests projectes són els següents:

Donar impuls i nova ubicació a la Biblioteca

Ordenar, classificar el material, adquirir-ne de nou, buscar un lloc adequat, era una idea de la qual ja feia temps se n'anava parlant.

El present curs, gràcies a la inestimable col·laboració de l'APA, tant en la compra i muntatge de les prestatgeries com en l'aportació econòmica i en el trasllat de llibres, hem vist el "somni" realitzat. Ara estem enllestit el Projecte d'ús de la Biblioteca per tal d'aconseguir que sigui un espai viu i dinàmic.

També hem d'agrair la participació de tots els pares/mares que voluntàriament van col·laborar en l'elaboració i compra de les coques per fer les Berenades de Primavera. Van ser unes estones simpàtiques de trobada que ens van ajudar molt econòmicament i ens van animar a tirar endavant.

Aquesta primavera, si pot ser, ho repetirem. Us animareu? Esperem que sí.

També farem una tarda de portes obertes per tal que pugueu visitar l'espai de la Biblioteca que entre tots anem construint.

Elaboració d'una pàgina web

Un altre projecte pendent era l'elaboració de la pàgina web de l'escola, en el qual hi estem treballant i el tenim força avançat.

La creació d'aquesta pàgina web l'hem distribuïda en diferents sectors, de manera que un grup de pares treballa en la pàgina relativa a l'APA i el professorat en les pàgines que tracten sobre la presentació de l'escola, l'educació infantil, l'educació primària i d'altres enllaços.

En aquestes pàgines hi trobareu informació de l'escola, informació de l'APA, activitats que s'hi fan, fotografies relacionades amb aquestes activitats, correu web...

En el proper número del Rec Clar us facilitarem l'adreça per tal que la pugueu visitar.

Festa multicultural

El dia de Sant Jordi celebrarem la culminació d'unes jornades basades en el coneixement de diferents cultures. Hi hem posat molta il·lusió en aquesta projecte, ja que la realitat, no tant sols de l'escola sinó també del poble, ens diu que la societat va canviant i ens posa a prova per demostrar la nostra capacitat de convivència. Hem triat concretament aquesta diada per la seva significació en el poble català.

En parlarem a la propera revista! ■

CEIP SANT ISCLE

APA escola Sant Iscle

Un dels projectes que l'APA de l'escola Sant Iscle s'havia marcat per al passat mes de gener era el de dotar el pati del parvulari de l'escola amb un parell d'estructures lúdiques després que es retirés la que hi havia hagut instal·lada durant força temps. Malgrat algun contratemps, a finals de gener es va instal·lar al parvulari de l'escola Sant Iscle un tobogan i una caseta que ens consta han agradat molt i molt als nens i nenes.

La col·locació d'aquestes estructures s'ha portat a terme conjuntament entre Ajuntament i pares i s'han pogut comprar gràcies a la col·laboració de diverses empreses a qui des d'aquí volem agrair l'esforç i la seva ajuda perquè els més petits de l'escola Sant Iscle gaudeixin encara més a l'hora de sortir al pati. Milions de gràcies a Mas Flassià-Els Salzes, l'Estanc, Achón SL, Fusteria Miquel Figueras, Iberstatic SL, Tallers Presas SL, Aluvidreres, Balmanya, E. Aluart Renault, Aiguaviva Park SL, Transports J. Prat SA, Àrea de Serveis Costa Brava, Enric Ros SA i Construccions Fullà SL. ■

Ludibàsquet, un clàssic recent?

De vegades ens fa la impressió que les coses que atrauen molt popularment a gran quantitat de persones són obres faraòniques consolidades a base de molts anys, però hi ha coses que ho fan des de l'inici, sigui perquè són innovadores, o bé perquè les idees han estat ben estructurades des del primer moment. Aquest és

el cas del Ludibàsquet. Com pot ser que només amb un any de vida hi hagués una assistència de més de 2500 persones? És possible que, amb una sola edició, ja estigui considerat l'esdeveniment de bàsquet base més important dels organitzats a Catalunya? Doncs bé, això ho hem fet els vidrerencs, i no hem necessitat grans recursos econòmics, sinó que tot ha estat a base de recursos humans i de perdre moltes hores de son sense cap benefici econòmic. Hem aconseguit ser un clàssic recent, desitjat i alhora

esperat per tots els petits esportistes catalans. Curiós, oi?

Ens queda un repte afegit: aconseguir fer participants de la festa a la gent del nostre poble. La veritat és que estem segurs que ho aconseguirem, ja que l'oferta lúdica preparada per als dies 8 i 9 de juny és molt variada. Abraça des de concerts de grups vidrerencs fins a un globus de 28 metres per veure Vidreres des de l'aire, passant per una gran festa infantil amb tirolines, pont de mico, rocòdrom, castells inflables, llits elàstics, etc. A més a més, estem preparant una arrossada popular per a unes 2000 o 3000 persones. També hi haurà un tren-carrilet amb capacitat per a 56 persones que transportarà els nens per tot el poble. Per cert, que ningú no s'espanti si veieu tropes de l'exèrcit muntant tendes militars amb capacitat per a 1000 persones a la plana del pavelló i és que amb la capacitat del soterrani del pavelló només hi cabien 800 nens i les previsions d'aquest any són de més del doble. Tot això i molt més és el Ludibàsquet.

Teníem un altre somni: intentar aconseguir que les entitats de Vidreres hi participessin i, a hores d'ara, ja moltes hi estan col·laborant. Una menció especial es mereix el grup d'Esplai Vidrerenc, que ha projectat una Trobada d'Esplais de Catalunya dins aquesta festa amb una presència d'entre 300 i 500 nens d'esplai.

També hem engegat el Ludibàsquet virtual. Es troba dins la pàgina del club www.noucaules.org. Aquí hi trobareu tota la informació lúdica i esportiva de l'edició present i records de la passada. Per cert, gràcies Bosco pel logo!! Seguirem treballant per enriquir amb noves idees el ludibàsquet i, a la vegada, per enriquir d'activitats lúdiques al poble de Vidreres.

Gràcies pel seu suport. ■

C.B. NOU CAULÈS
COMISSIÓ DEL LUDIBÀSQUET

Orientació a Vidreres: Cursa popular i Campionat de Catalunya Universitari

Ara fa 4 anys, el 23 d'abril de l'any 1998, amb motiu de la Diada de Sant Jordi, es va organitzar una cursa d'orientació esportiva per a la zona de la Urbanització de Mas Flassià. Era la primera vegada que es feia i els participants foren els alumnes i professors de l'IES de Vidreres. La persona que va fer possible això va ser en Lluís Trunas, tècnic de la Federació de Curses d'Orientació de Catalunya, que aquell any estava destinat com a professor d'educació física a l'IES de Vidreres. És ell qui va animar alumnes a participar i, en les seves estones lliures, es va dedicar a elaborar el mapa. Tot plegat, va ser tan engrescador que fins i tot un equip de quatre alumnes de l'IES, que aquell any feien 1r d'ESO, varen arribar a participar als Campionats d'Espanya Escolars, modalitat de Curses d'Orientació, que se celebraven a Múrcia.

Els alumnes i el professor de l'IES que varen participar a la cursa: d'esquerra a dreta són en Quim Serra, de Maçanet, en Toni Fernández, "el profe", la Marta Fullà i la Laura Doltra, totes dues de Vidreres.

El dia 20 de gener d'aquest any s'ha celebrat per quarta vegada. Com en edicions anteriors, la prova ha estat organitzada pel Club Esportiu d'Orientació Oros (Oros prové de la paraula muntanya en grec). Amb la finalitat de promocionar aquest esport, aquesta entitat organitza també altres curses d'aquesta modalitat a les comarques de la Selva i el Maresme

Panoràmica d'on estava situada l'arribada de la cursa.

Orientador pinçant l'últim control de la cursa.

Orientador travessant una riera.

(és l'anomenat Circuit Oros). El terreny per on s'ha desenvolupat la cursa (l'entorn natural que hi ha als voltants de l'IES, comprès entre la carretera de Lloret, la Nacional II i la carretera de Sant Feliu a Platja d'Aro) es caracteritza per ser molt planer, però també molt variat, ja que combina boscos, plantacions d'arbres (pollancre) i conreus, travessats per diverses rieres, la qual cosa va fer que es tractés d'una veritable cursa d'obstacles. Si més no, això és el que es podia observar quan els participants arribaven a la meta (ben xops, pobres...). S'ha de dir que, tot i ser dur, va ser molt divertit. S'ha de destacar la participació de tres alumnes i un professor de l'Institut: la Laura Doltra i la Marta Fullà, de 4t d'ESO, en Quim Serra, de 2n de Batxillerat, i en Toni Fernández.

La cosa no s'acaba aquí, ja que el dissabte 7 de març s'ha celebrat, també a Vidreres, el Campionat de Catalunya Universitari de Curses d'Orientació. Enguany, l'organització d'aquesta modalitat ha estat assignada a la Universitat de Girona.

Entre els mapes disponibles per fer curses d'orientació en terres gironines, els organitzadors, el Club Aligots de la UdG, varen triar el de Vidreres perquè era el que estava més actualitzat. D'aquesta manera, van venir a Vidreres orientadors procedents de totes les universitats catalanes, que van poder gaudir tant d'una organització excel·lent com d'un dia esplèndid.

Per últim, cal fer esment que, tot i que és un esport minoritari, gairebé cada setmana o cada quinze dies s'organitzen aquests tipus de proves en indrets no gaire lluny d'aquí, sobretot a la zona del Maresme i de la comarca d'Osona. Si esteu interessats a saber més en què consisteixen les curses d'orientació i on se n'organitzen, aquí teniu unes quantes adreces d'internet que us permetran aclarir dubtes i conèixer el calendari:

- Federació Catalana de Curses d'Orientació: www.personal5.iddeo.es/fcoc
- Club Badalona Orientació: www.orientacio.org
- Club Orientació Esportiva Oros: www.orientoros.galeon.com

ANTONI FERNÁNDEZ

Excel·lents resultats de les atletes vidrerenques Gemma Masnou i Bàrbara Ramon durant el 2002

Les atletes vidrerenques Gemma Masnou (JA Sabadell) i Bàrbara Ramon (Girona Costa Brava) han obtingut uns excel·lents resultats en la present temporada de cros, motiu pel qual van ser convocades per la Federació Catalana d'Atletisme per disputar el Campionat estatal disputat a Vitòria els dies 9 i 10 de març.

En aquesta prova, on va participar fora de concurs disputant el cros llarg femení del dissabte, Gemma Masnou va quedar subcampiona en categoria promesa i 23a absoluta, mentre que Bàrbara Ramon, que va competir el diumenge, va acabar 21a en el Campionat estatal júnior, essent la quarta millor atleta catalana i contribuint a que el combinat català acabés en 2n lloc.

Masnou va ser seleccionada després que el diumenge 11 de febrer s'imposés en el Campionat de Catalunya de cros disputat a Santa Coloma de Farners, superant la gran favorita, Vinyet Noguero (Integra 2), a qui no havia guanyat mai aquesta temporada. Per la seva part, la júnior Bàrbara Ramon va obtenir el bitllet per a l'estatal en classificar-se en el tercer lloc de la seva categoria en la prova disputada a la capital de la Selva.

Totes dues atletes havien obtingut també bons resultats en el Campionat de Catalunya de clubs de cros celebrat a Cornellà de Llobregat el 27 de gener. Bàrbara Ramon va classificar-se en cinquè lloc en la categoria júnior, mentre que Gemma Masnou va ser la segona atleta promesa i la 10a absoluta.

Per últim, cal destacar que Gemma Masnou va guanyar el títol gironí de cros, tant en categoria absoluta com promesa, en imposar-se amb molta autoritat en la prova disputada el 13 de gener a la Vall de Bianya.

D'altra banda, i pel que fa a les proves de pista, cal destacar que Bàrbara Ramon va ser segona en la prova de 800 metres del català júnior "indoor" disputat a Vilafranca el 24 de febrer i va obtenir un meritori 6è lloc en la prova dels 1.500 de l'estatal júnior celebrat a València el 3 de març. ■

El tabac

Pels documents que es coneixen, hi ha constància que ja s'utilitzava el tabac fa moltíssims anys en cerimònies religioses o actes socials.

Es va introduir a Europa després del descobriment d'Amèrica per Espanya, que el va importar. En aquella època era un article que utilitzaven i consumien les classes socials altes i refinades, preferentment com a remei.

El primer tabac elaborat o manufacturat es va fabricar a finals del segle XIX. Va ser en aquesta època quan es va iniciar una progressiva difusió a tots els estrats de la nova societat per assemblar-se als col·lectius privilegiats o poderosos i va entendre que fumar era sinònim de poder, virilitat, capacitat adquisitiva, bones relacions socials, etc.

Aquest efecte encara perdura, sobretot amb els que s'inicien en l'hàbit de fumar. Tot i que el primer contacte amb el tabac no és gens agradable, continuem fumant fins que s'agafa l'addicció a la nicotina, moguts només per aquell desig d'impressionar per part dels adolescents o voler millorar una relació social com una actitud de poder o perquè ho fem com un acte de protesta contra la societat, família i altres arguments.

Quan s'ha agafat l'hàbit es fuma per necessitat. Allò que va començar com un joc ha acabat per dominar-nos.

És per aquest motiu que és molt important que tothom, i en especial els nostres adolescents i joves, coneguin els efectes nocius del tabac sobre la salut i en siguin conscients i no es deixin portar per l'esnobisme de voler provar coses amb efectes perillosos i nocius només per fer-se el graciós o per impressionar.

Segur que tots coneixem algun familiar, amic o veí que s'ha vist afectat amb alguna malaltia greu provocada pel

tabac. Només cal pensar que això pot passar a qualsevol dels que fumen.

Segons l'OMS (Organització Mundial de la Salut), el tabac mata més de 4 milions de persones cada any. Es preveu que aquesta xifra vagi augmentant i que en el 2030 siguin 10 milions els que morin a causa del tabac. A Espanya, que per desgràcia és dels països europeus on més es fuma, es calcula que més de 45.000 persones moren cada any com a conseqüència d'haver fumat.

Seràs tu el proper?

Actualment el tabac s'ha convertit en els països occidentals en la primera causa de malaltia i mort prematura evitable amb el senzill fet de deixar de fumar.

Efectes del tabac

Està acceptat per tothom que el tabac està directament relacionat amb una sèrie de malalties greus i invalidants.

Càncer

Segur que moltes de les substàncies que s'utilitzen cada dia tenen capacitat de provocar un càncer, però també és cert que el fum del tabac, amb totes i tantes substàncies tòxiques com porta, té molta més capacitat de produir-lo, ja sigui a nivell local com el carcinoma broncopulmonar, de boca, coll, faringe, laringe o esòfag o bé a distància com l'estómac, ronyons, sistema urinari (bufeta), pàncreas o en els mateixos òrgans que formen la sang, el moll de l'os.

El fum del tabac genera un risc de càncer de pulmó molt superior al que pot provocar un altre producte també conegut com és l'amiant. Sens dubte que fumar i treballar amb amiant encara és molt pitjor.

El Ministeri de Sanitat espanyol fa temps que té previst redactar un informe sobre la utilització de l'amiant en la indústria i que no acaba de sortir mai, però ningú no parla del tabac.

Malaltia pulmonar obstructiva crònica

És una malaltia que es manifesta per una disminució progressiva de la capacitat respiratòria de qui la pateix amb greu repercussió sobre la seva activitat laboral, familiar o social. Es manifesta en forma de bronquitis crònica,

emfisema, asma o infeccions pulmonars que obliguen a ingressos hospitalaris freqüents.

Aquest procés millora molt al deixar de fumar, encara que la malaltia persisteix.

Malaltia cardiovascular

Fumar provoca lesions molt greus a tres òrgans diferents. El més afectat és el cor perquè provoca una cardiopatia isquèmica crònica que desemboca en un infart de miocardi.

El cervell és un altre dels òrgans afectats on produeix embòlies i hemorràgies (feridures). També provoca lesions al sistema arterial de les extremitats inferiors en forma de claudicació intermitent per manca de reg sanguini.

L'hàbit de fumar provoca hipertensió arterial i empitjora els efectes d'altres malalties com la diabetis o el colesterol.

Aquestes malalties vénen produïdes com a conseqüència de les substàncies tòxiques del fum del tabac i perquè respirem l'anhídrid carbònic que s'origina en la combustió. Això provoca un efecte perjudicial a l'organisme perquè disminueix la concentració d'oxigen necessari per a totes les funcions del cos.

Situacions especials

L'hàbit de fumar durant l'embaràs encara és més greu perquè, a més de les malalties que provoca el tabac, s'ha demostrat que hi ha una relació molt directa entre fumar i certes complicacions durant l'embaràs, part i puerperi amb nadons de baix pes, major risc d'avortaments espontanis i augment de la mortalitat perinatal.

Fumadors passius

Són aquelles persones no fumadors i que respiren el fum d'aquells que fumen al seu costat.

Poden patir, i de fet pateixen, les mateixes malalties que els fumadors actius.

Els infants i vells són els més afectats amb problemes respiratoris variats.

Es pot deixar de fumar?

És cert que es pot deixar de fumar i sense gaires problemes.

Tots coneixem persones que ho han deixat de cop arran d'una malaltia o d'un ensurt greu i ho han tolerat bé. A més, reconeixen que sense fumar es troben millor, perquè no tenen tos, no s'ofeguen, respiren millor, no es cansen tant ni tenen mal d'estómac.

Cal que reflexionem i intentem buscar la manera de deixar el tabac sota el lema que anem transmetent d'hàbits sans i dieta equilibrada com a millor recurs contra la malaltia.

Properament parlarem de la deshabitació al tabac, de les estratègies, fases i consells que es poden fer servir. ■

ÀNGEL TEIXIDOR

Com fer un curtmetratge?

"Imagina cuando llegue el invierno"

Sona el timbre i obro la porta. És en Marc Pey, un col·lega, que em visita enmig d'un vespre gris. Acaba de sortir de la seva feina mal pagada en una productora audiovisual barcelonina. Entra al meu pis, s'asseu al sofà, s'encén un cigarret i em diu: "David, fem un curt?". Jo el miro amb ulls d'incrèdilitat. Penso que és impossible: no tenim ni un duro, ni un guió, ni gent que ens ajudi... però dic cegament, "és clar, Marc".

Uns dies després vam començar a quedar amb regularitat en Marc, l'Abel (un altre col·lega) i jo per fixar la llavor argumental que hauria de donar llum al curtmetratge. També vam estar-nos gratant el cap a la recerca d'algun mètode per trobar finançament. Amb la finalitat de guanyar alguns diners i de donar-nos a conèixer, vam encarregar unes samarretes per vendre i una pàgina web (www.amantisproductora.com). Durant aquest procés, ja vam descobrir algunes coses noves: el nostre nom era Amantis Productora i no hi havia massa problemes en trobar gent disposada a col·laborar en el nostre projecte (un dissenyador gràfic i un informàtic foren els primers en ajudar-nos).

La cosa funcionava: les camisetes es venien bé i el guió anava creixent. En Marc, l'Abel i jo ens vam anar veient per discutir i tornar a discutir cada ratlla del guió. Teníem tres punts de vista molt diferents i havíem de fer un difícil esforç per aconseguir un consens. Aquests saludables enfrontaments van generar una selecció natural d'idees molt bonica. Quan vam acabar el guió, tots tres

Director, productor i director de fotografia compostant un pla.

En Joan Emic concentrant-se per rodar una presa.

En David amb les ajudants de producció.

coincidiem en afirmar que el resultat final de la història era millor que la visió que cadascun de nosaltres tenia d'ella.

"Imagina cuando llegue el invierno" és, doncs, una obra col·lectiva amb totes les de la llei, que ens presenta un triangle amorós sense carícies entre l'Alba, l'Aimara i en Sergio, tres joves que busquen desesperadament alguna cosa sòlida a què aferrar-se i només troben portes tancades.

Teníem un guió, però faltava el més difícil: coordinar el desplegament material i humà que demana un rodatge. Vam començar per buscar localitzacions: necessitàvem un parell de pisos, un bar, uns lavabos, un bus i un cementiri. Després de visites, fotos i valoracions, vam acabar trobant els dos pisos, els lavabos i el bar, a Barcelona; el bus, a Manlleu i el cementiri, a Vidreres.

Durant aquestes setmanes, els rols es van anar assignant: en Marc va assumir la producció i l'Abel i jo, la direcció. En Marc, per tant, es va posar a buscar tot el material necessari; apro-

fitant tots els seus contactes en el sector va aconseguir bastant més del que és imprescindible per rodar un curt. Mentre tot això s'anava coent, s'incorporaven a l'equip Amantis cares noves: Pere Rosselló (director de fotografia), Jordi Hernández i Xavier Subinyà (càmeres), Sergio Sisqués (tècnic de so), Fèlix Molina (cap d'elèctrics), Gemma Guillén i Marionna Betriu (producció)...

Sense ni adonar-nos-en, va arribar el dia d'organitzar el càsting. Ho vam fer al bar Món Obert, de Barcelona, on es van presentar desenes i desenes d'actors, molts més dels que ens esperàvem.

Preparant un tràveling amb mitjans casolans.

bres", "Policías", "Mort accidental d'un anarquista"...), Nuno Coelho, Merli Freixa i Jordi Xiol.

Poc després va començar la setmana d'assajos, el moment en què allò que havíem escrit va començar a prendre cos. Va resultar molt interessant veure com els intèrprets van donar una última empenta als personatges. Els van comprendre i els van interioritzar. Quan actuaven, no eren ells, però tampoc no era el que nosaltres havíem escrit: eren un bonic híbrid entre realitat i ficció.

Després d'això, ja només quedava executar tot el que havíem planificat: va arribar el moment del rodatge, entre el 27 de novembre i l'1 de desembre de 2001. Durant aquests cinc dies, vam riure, vam cridar, ens vam abraçar, ens vam enfadar, ens vam emocionar... No obstant això, l'equip de rodatge es va adaptar molt bé a la situació i va treballar amb moltes ganes i encara més sentit de l'humor.

Després d'un mes de descans,

Després de dos dies d'intenses proves amb els aspirants i una setmana de discussions entre l'Abel, en Marc i jo, vam tornar a arribar a un punt de consens. Els tres papers principals van ser per a Montse Romero, el vidrerenc Joan Enric Barceló i Marta Betriu; i els quatre secundaris per a Joan Massotkleiner ("Laberint d'om-

que vam aprofitar per distanciar-nos emocionalment de les imatges, vam començar a mirar-nos tot el material que teníem rodat. Vam tornar a debatre quins eren els millors plans i vam començar a meditar el muntatge del film. Vam encarregar el disseny dels títols de crèdit i la composició de la banda sonora. Novament, més discussions i més consens. Tot aquest procés de selecció i ordenació de fragments ha estat culminat recentment en una sala de muntatge, espai en què allò que havíem ideat s'ha convertit definitivament en quelcom físic i tancat.

Aquell vespre gris ja queda lluny. Amantis Productora segueix endavant amb nous projectes: acabem de rodar un videoclip del grup "Nueva Era", la Marionna Betriu i jo estem donant els últims retocs a un guió per un altre curtmetratge i l'Abel Garolera i en Pere Rosselló estan preparant una breu història de ficció pensada per ser venuda a Barcelona Televisió. I "Imagina cuando llegue el invierno" es presentarà a Barcelona el proper 12 d'abril. ■

DAVID GUTIÉRREZ

DIRECTOR I GUIONISTA DE "IMAGINA CUANDO LLEGUE EL INVIERNO"

L'equip tècnic en plena acció.

El càmera enfocant la imatge durant el rodatge al cementiri de Vidreres.

Fitxa tècnica de "Imagina cuando llegue el invierno":

Intèrprets: MONTSE ROMERO, JOAN ENRIC BARCELÓ, MARTA BETRIU, NUNO COELHO, JOAN MASSOTKLEINER. Música: CARLES PEDRAGOSA. Muntatge: ALBERT COMA. So: SERGIO SISQUÉS. Guió: ABEL GAROLERA, MARC PEY, DAVID GUTIÉRREZ. Direcció de fotografia: PERE ROSSELLÓ, ABEL GAROLERA. Producció: MARC PEY. Direcció: DAVID GUTIÉRREZ i ABEL GAROLERA.

Presentació del curt a Vidreres:

divendres 10 de maig, a 2/4 d'11 de la nit, al Centre Cívic.

Hi haurà una breu presentació, la projecció del curt i un col·loqui.

Assemblea General de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

El passat 10 de febrer va tenir lloc al Casino la Unió l'Assemblea General de socis de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa", amb el següent ordre del dia:

- 1- Lectura i aprovació de l'acta anterior.
- 2- Memòria d'activitats realitzades.
- 3- Estat de comptes i pressupost per a enguany.
- 4- Previsió d'activitats.
- 5- Renovació de la junta.
- 6- Precs i preguntes.

Respecte al sisè punt, volem indicar que es va fer al llarg del desenvolupament dels altres punts de l'ordre del dia pel fet que l'assistència de socis va ser únicament de dues persones, a les quals agraïm la seva participació i les seves opinions, valoracions i suggeriments.

Com a fet més important cal esmentar la substitució de Josep Mateu (relacions amb mitjans de comunicació) per Montserrat Graupera.

Tanmateix, cal recordar a tots els socis que l'any passat es va aprovar una quota única de 12 euros per any. ■

AGUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

Cap de setmana Intercultural!

Els dies 19, 20 i 21 d'abril el Grup Intercultural Jamia Kafo organitza la segona edició del cap de setmana Intercultural en el qual es portaran a terme activitats per a tots els públics.

Encetarà el cap de setmana la presentació de l'exposició titulada "Los nadies", que estarà ubicada al Casino la Unió. Seguidament, està prevista una taula rodona constituïda per persones immigrants, les quals ens explicaran quina ha estat la seva experiència particular.

El dissabte 20, a la tarda, al teatre de Vidreres, una conferència ens explicarà què volen dir les etiquetes com comerç just i quina importància té saber què comprem. El mateix dissabte es projectarà la pel·lícula "El viatge d'Ibrahim".

La cloenda del cap de setmana Intercultural es farà el diumenge a la tarda al teatre amb una recitada de contes d'arreu del món.

Us hi esperem! ■

GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

Programa d'actes de la 27a Fira de Tractoristes 11 i 12 de maig de 2002

Dissabte 11 de maig

A 2/4 de 4 de la tarda: INAUGURACIÓ

A les 4 de la tarda: SORTIDA DE LA 6a RUTA AMB TRACTORS PELS VOLTANTS DE VIDRERES (inscripcions 1 hora abans)

A les 6 de la tarda: 2a PROVA DEL PAGÈS DE FERRO DE LA SELVA

A les 7 de la tarda: EXHIBICIÓ DE CAVALLS a càrrec de l'Escola d'Equitació Comarcal de la Garrotxa

Diumenge 12 de maig

A 2/4 de 9 de matí: ESMORZAR VORA EL FOC

A les 9 del matí: 3a TROBADA DE COTXES CLÀSSICS

A 2/4 de 10 del matí: 27è CONCURS DE TRACTORISTES

A les 10 del matí: VIDA AL BOSC (Rèplica a mida natural d'un bosc amb riu, i les activitats pròpies dels bosquerols)

A les 2 de la tarda: DINAR POPULAR (1r plat: faves i pèsols, 2n plat: pollastre amb salsafins, postres: moreneta)

A les 4 de la tarda: BATRE A CAVALL I A MÀQUINA

A les 5 de la tarda: EXHIBICIÓ DEL GRUP DE RECERCA I SALVAMENT DELS BOMBERS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (amb gossos ensinistrats)

A les 6 de la tarda: CONCURS D'AGILITY

A les 7 de la tarda: PROVES EQÜESTRES a càrrec del Centre Hípic Vidreres

Demostracions:

Estellar socs amb maça i tascons - Ferrar cavalls - Engrunar blat de moro - Esmolar eines del bosc - Entrescar xerracs - Carboneres - Barraques de carboner - Farro

Exposicions

Maquinària agrícola - Estris del camp - Vaixells en miniatura - Col·lecció de nius - Fulles d'arbres autòctons

Mostres

Bestiar - Hort ecològic

Oficis artesans

Picapedrers - Espardenyers - Llauners - Escloper - Cistellers - Ferrers - Boters - I més de 60 artesans

Horaris exposicions: dissabte de 2/4 de 4 de la tarda a les 9 del vespre i diumenge de les 10 del matí a les 2 de la tarda i de les 4 de la tarda a les 9 del vespre.

Organitza: Comissió de la Fira de Tractoristes
Col·laboren: Ajuntament de Vidreres, Diputació de Girona, Import Plant SL, Foc-Fité, Discar Oil
e-mail: firatracc@tractoristes.com
web: www.tractoristes.com

Crònica d'una experiència democràtica

(participant en una alternativa al model arrasador de parc d'activitats del PGOU)

Què és ben bé això de la participació? Quan l'Ajuntament i els veïns parlen de participació volen dir coses diferents.

En el cas de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU), l'Ajuntament entén per participació: fer una bona informació pública del nou planejament, exposar-lo a la sala de plens, 3 o 4 xerrades d'explicació al Casino convocades pels dos grups municipals, reunions de negociació i atenció personal dels tècnics a les al·legacions... En resum, fer el que diu la Llei, però amb transparència i voluntat de diàleg (almenys en la intenció). Per a l'Ajuntament tot això és participació més que suficient.

Per als veïns afectats pel parc d'activitats (comunament anomenat polígon industrial), participació vol dir:

- "Que m'informi'n personalment des de la primera idea, si pot ser abans i tot d'exposar-ho al públic".
- "Que puguem parlar de les condicions cara a cara, d'igual a igual, sense prepotències tècniques o polítiques" i si no es consensua res... "que es busquin un lloc millor".
- En qualsevol cas "que l'Ajuntament ens escolti sempre amb amabilitat".
- I... "si no hi ha més remei que afectar el meu terreny: que no em toqui pagar més impostos per culpa de la qualificació urbanística".

A la primera exposició pública del PGOU (gener-febrer 2001) es va presentar una proposta de 180 ha industrials entre les carreteres N-II, la de la costa i la de Lloret. Alguns veïns afectats pel polígon van assistir a les primeres xerrades de presentació.

A la segona exposició al públic (estiu 2001) alguns veïns van veure que la zona afectada es mantenia i que havien d'organitzar-se per fer-se escoltar, ja no valia queixar-se individualment, van buscar advocats i van presentar al·legacions en contra, més o menys coordinadament. Foren uns 10, representant bona part de la propietat, però no la majoria. L'argumentació, en general, era del tipus "no a casa meva", "m'he arreglat la casa per viure-hi tranquil"...

Ningú no discuteix que a Vidreres li cal un sòl industrial que ara no té. El que es discuteix és el lloc i el com.

A l'hora d'atendre les al·legacions els protagonistes van ser els tècnics redactors, i van fer això: de tècnic. Van

posar la directa i van defensar la seva creació: aquell (el dibuixat) era el millor lloc!

Es va anar creant un ambient entre aquest veïns de "l'Ajuntament no ens escolta", fins a pensar que només hi cabia un xoc frontal.

Per la seva part, l'Associació de Naturalistes de Girona (ANG), que revisa sistemàticament tots els PGOU que surten a exposició pública a les comarques gironines, va presentar a les dues exposicions públiques unes al·legacions, bàsicament amb dos punts:

- Cal desqualificar la 2a fase de Puigventós perquè és terreny forestal i Vidreres ja té prou urbanitzacions, sense que això comporti indemnitzar al promotor. Proposa desqualificar-la d'urbanitzable i passar la pilota al promotor i a la Generalitat (que de fet és qui aprova definitivament els PGOU). D'una forma o altra el tema acabarà en sentència judicial i -amb la jurisprudència actual- el més probable és que el jutge falli a favor de l'Ajuntament si aquest prèviament ha desqualificat el terreny.
- Està per demostrar que calguin 180 ha de sòl industrial, i fet de la manera com es dibuixa al PGOU no té traça de ser sostenible ni respectuós amb el paisatge. Es proposa reduir la grandària, adoptar els criteris paisatgístics i de sostenibilitat pactats amb l'Ajuntament de Maçanet per a l'ampliació del seu sòl industrial, entre la vila i la N-II.

L'ANG va voler explicar la seva posició i per això va convocar dos actes públics al Casino: un a final d'octubre per sospesar com es veia el seu plantejament al poble, i el segon el gener per presentar la proposta concreta que voldria negociar amb l'Ajuntament. En un quadre annex podeu veure la proposta. En el segon acte hi van assistir els veïns afectats en ple, una vintena. L'ANG i veïns van acordar coordinar-se en l'oposició al model polígon. A tal fi es van autoconvocar per a una reunió: els veïns es constituïen com a plataforma opositora i l'ANG hi donava suport sempre que pogués defensar els criteris de sostenibilitat. Mentrestant, l'Ajuntament havia acordat reduir a la meitat el polígon, unes 90 ha, per no haver de fer un estudi d'impacte ambiental a què estan obligades totes les promocions de més de 100 ha, però mantenia l'emplaçament, entre les tres carreteres, en els terrenys més plans i més baixos. A més es faria per fases.

A aquella reunió l'ANG va convidar l'alcalde a explicar el nou criteri de primera mà. Va començar tensa, però quan es van haver desfogat totes les queixes i insults pendents es va recuperar el diàleg, fins i tot es va agrair a

REVISIÓ DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE VIDRERES

ASSOCIACIÓ DE NATURALISTES DE GIRONA *Natus*
GENER 2002

Què proposem

AL PARC D'ACTIVITATS

- Estudi de la capacitat de càrrega dins el Pla Parcial, atenent sobretot a la capacitat de subministrament d'aigua i a la sobreexplotació declarada de l'aquífer de la conca de la Tordera, a l'eficiència energètica i a les fonts de contaminació (abocaments, deixalles, sorolls, fums, olors, sobreil·luminació...)
- Resoldre millor la mobilitat: no pot ser que tot el trànsit graviti sobre una única cruïlla -la de Lloret- ni que només es pugui anar al Parc amb cotxe.
- Edificable fins al 50% del sòl. Preservar les millors parcel·les de sòl agrícola i els masos. Preservar les masses de bosc. Preservar -sense variacions- les rieres i els seus boscs de ribera.
- Distribució de les parcel·les edificables de manera "orgànica", respectant el relleu, les lleres... Distribució de l'espai lliure i zona verda de manera que respecti:
- Valors paisatgístics
- La funció de corredor biològic de les zones verdes i rieres
- Deixant una franja arbrada de protecció respecte a les 3 carreteres que l'envolten.
- Estudi paisatgístic dins el Pla Parcial, per determinar les parcel·les edificables, alçades i volums, materials de construcció (evitar prefabricats del tipus de l'actual polígon), carta de colors, arbrat, tant a les parcel·les edificables com a les lliures, zones de protecció i criteris d'integració paisatgística.

A PUIGVENTÓS

- Desqualificar el sòl urbanitzable de la 2a part no executada de la urbanització, preservant-la com a forestal. Hi ha prou jurisprudència com per dir que les expectatives no són indemnitzables.

Com

- Incloent a la normativa del Pla General la previsió que la implantació de nou sòl industrial es farà d'acord amb l'estudi de la capacitat de càrrega i de la integració paisatgística.
- Preveient que els plans parcials de les unitats d'actuació industrials, sobretot la del Parc d'Activitats, s'han de fer d'acord amb aquests estudis i els criteris anteriors.
- Com que la clau de tot està, no tant en el PGOU, sinó en el Pla Parcial, cal participar de manera organitzada en el procés d'aquest: proposem engegar una Agenda 21 local.

Més enllà del PGOU

- Els plans generals de Vidreres i Maçanet ens han fet evident que cal una mínima planificació supramunicipal del sòl industrial i la mobilitat de la zona del pla de la Selva.
- Cal que els polígons enllacin bé entre ells i amb les carreteres. Cal un circuit que enllaci bé, directament, els cascs urbans de Maçanet, Sils i Vidreres, els seus 4 polígons industrials i l'estació de Sils.
- Cal pensar en un transport interurbà a la zona, públic i eficient, de manera que anar a treballar o estudiar amb cotxe sigui només una opció.

l'alcalde la valentia de "donar la cara" per explicar de nou el projecte. Finalment, es van acordar algunes coses:

- Presentar a l'Ajuntament una contraproposta per negociar, abans de 8 dies, tal com havia demanat l'alcalde. Si la contraproposta tenia en compte els criteris de sostenibilitat també la subscriuria l'ANG.
- Demanar la catalogació d'alguns arbres centenaris de la zona que no figuren entre el patrimoni a protegir en el PGOU.
- Anar sobre el terreny per intentar trobar un consens entre tots els interessos en joc.

Tres dies abans del termini, veïns i ANG van debatre sobre el terreny i eren els punts mínims en què coincidíem tots. També es va aprofitar per explicar l'oposició a la premsa, que per segon cop es feien ressò del tema.

Per a mi aquest és el moment clau de l'experiència, on apareix la qualitat de ciutadà que tots portem dins. On ja no val argumentar amb l'interès (legítimament egoista) de "no a casa meua", sinó que es creen propostes concretes en positiu, que abans ningú no sospitava; on cadascú es fa càrrec que només serà escoltat si també defensa l'interès de tot el poble. No importa si un és de dretes i l'altre d'esquerres, si un és ecologista o a l'altre li patina el medi ambient: tots reunits creem un nou context on el que s'hi val és exercir la ciutadania. Aquest és un petit miracle que difícilment el pot entendre qui no el practica. És més, és un "secreto a voces": alguns polítics a aquest "fenomen" no li tenen por, els aterreix! Perquè és "incontrolable".

En aquest context de ciutadania que creàvem entre tots i totes, els dos ecologistes arreplegats que representàvem l'ANG també vam parlar de l'interès general, aportant-hi el que més coneixem, la sostenibilitat i el valor del paisatge. Haver de fer una contraproposta obliga a cada u a fer-se càrrec de l'interès general; per exemple:

Quan es deia "a casa meua que no em molestin", debatíem que un polígon sempre afectarà a una casa

o altra. Trobàvem el consens en proposar que es mantinguin qualificades de sòl agrícola els masos que no vulguin incorporar-s'hi, inclosa una franja de protecció al voltant d'uns 200 m, i a més que a les parcel·les industrials contigües, l'edificació (que només n'ocuparia un 50%) es fes el més allunyat possible del mas.

Quan algú deia que el millor lloc per al polígon és el Pla de Vidreres (on va estar l'aeroport) perquè allà és pla i no hi ha cases, o bé a les Bòries perquè és on hi ha camps de menys qualitat, també s'argumentava que el pla és el patrimoni paisatgístic més important de Vidreres (com la Devesa a Girona o la Sagrada Família a Barcelona) i que precisament el seu valor consisteix en què està buit; la resta de veïns del poble el defensarien fermament (suposàvem); i pel que fa a les Bòries aquesta és la zona per on creix residencialment el poble, per tant, tard o d'hora, una fàbrica allà faria el mateix efecte que fa ara -per exemple- l'ATO. El consens el vam trobar en mantenir la zona entre la N-II i la carretera de Lloret.

Quan es deia que el polígon afecta camps de gran valor agrícola i que a més són inundables, vam delimitar en el plànol fins a on es recordava haver vist arribar les inundacions i quins camps són de regadiu i quins no. Tots estàvem d'acord en proposar l'exclusió d'aquesta part més baixa del sòl, encara que això trenqués la idea d'un polígon-aparador, amb les façanes a les carreteres.

Quan, finalment, arribàvem a la gran pregunta: de veritat cal tant de sòl per a naus-aparador? O bé, per a naus-aparador, no és suficient el sòl que ja està trinxat a la Ctra. de Lloret (zona Liberto)? Tots sabíem que aquesta és la clau, i que de moment no s'ha debatut directament en el poble. Per exemple: 1) Maçanet té sòl industrial ocupat per fàbriques ben endreçat en el territori, sense atemptar contra el seu paisatge; 2) la Ctra. de Figueres a Roses l'han convertit en un aparador lineal de naus de tot gust que és el més antiestètic i despersonalitzat que té l'Empordà. Entre tots vam consensuar que la proposta havia d'anar cap a un model més orgànic (com les branques d'un arbre, no com una pastilla de xocolata), amb parcel·les industrials alternades amb masos i clapes de bosc, no a la part plana sinó més enrere, allunyant-se de la carretera de la Costa, on el terreny té més relleu i s'hi pot dissimular millor l'impacte paisatgístic de les naus. Per això vam demanar que el sòl industrial no es resolgués ara sinó que fos objecte d'un pla especial a fer tan bon punt s'hagués aprovat el PGOU.

La contraproposta es va lliurar a temps a l'Ajuntament. Van passar els dies sense resposta concreta; una advocadessa dels afectats va interessar-se pel tema amb el secretari municipal, va dir-li que ja en parlarien abans no anés l'assumpte al Ple... però no va arribar cap resposta. Pel 14 de març es va convocar el Ple municipal. La gent se'n va assabentar el dia abans. En el Ple el grup d'oposició -ERC- va fer una exposició dels seus plantejaments; pel que fa a sòl industrial no tenen res a dir sobre la ubicació, però sí sobre la reducció a menys de 100 ha pel simple fet d'estalviar-se l'estudi d'impacte ambiental; per

altra part, el que més els preocupa és l'ampliació del sòl industrial dins el casc urbà (ATO i Plàstics González) i les façanes de les tres carreteres d'entrada al poble, en concret, respecte a la façana esquerra de la Ctra. de Lloret (zona Liberto) creuen que no s'hauria de consolidar per preservar les vistes cap al Pla de Vidreres. Després d'una exposició de 15 minuts el grup de govern no els va respondre res. Van passar directament a la votació i el PGOU va quedar aprovat (provisionalment) pels 6 vots del govern. L'actitud tancada, no dialogant, del govern va aixecar vergonya aliena entre públic assistent. Els veïns afectats que hi eren van protestar, es va arribar a l'insult. Van desplegar-hi una pancarta ben clara: "PROU URBANITZACIONS", en referència, no al polígon sinó a l'altre tema polèmic de Puigventós.

Òbviament hom es pregunta si serveix per a alguna cosa participar en aquestes condicions. El tema en si és discutible: els tècnics del govern ho veuen d'una manera, els veïns afectats d'una altra, els ecologistes s'ho miren des de la sostenibilitat i ERC veu altres aspectes. Personalment estic ara més segur que abans que si el procés s'hagués dirigit des de la política (em refereixo a una política oberta, constructiva i participativa que posi en primer pla l'interès general) hauria pogut haver-hi un autèntic diàleg i s'hagués trobat un consens, que sense ser les pretensions d'entrada de cada part, al final probablement hauria estat la millor solució per al poble.

No ha estat així. Però si res més no, els qui hem participat en l'oposició a aquest model de polígon arrasador, ens emportem una bona experiència de ciutadania, gens menyspreable, i deixem sobre la taula algunes qüestions dignes de consideració, que tard o d'hora tots haurem de respondre'ns... perquè no creguéssiu pas que ha acabat aquí aquesta història!

Si perdéssim el recurs del paisatge, quins altres valors li quedarien a Vidreres? Tenim dret al paisatge! No en dubteu.

Cal destinar tot el sòl industrial a naus-aparador? És imprescindible ocupar la façana de tres carreteres només perquè és el sòl més ben comunicat? No n'hi ha prou amb l'esquerra de la Ctra. de Lloret o amb el tram final del carrer Costa Brava (passat el CAP)?

D'acord que cal sòl industrial, però quant? Quina demanda real tenim? Algun tècnic s'ha compromès, per escrit, a estimar justificadament quantes hectàrees calen?

També hi ha altres preguntes sobre la sostenibilitat de les indústries: tindran prou aigua? Com la depuraran? Quin transport col·lectiu tindran?... però les deixem per més endavant. ■

JORDI PRUNEDA (UN DELS PARTICIPANTS DE L'ANG)
JPRUNEDA@NAVEGALIA.COM

CIU i la feina

Vidreres poble dormitori...?

Busquem la nostra identitat

Mirem els pobles que envolten Vidreres i observem com, amb més o menys èxit, van buscant i han trobat la seva identitat: Lloret de Mar, Maçanet de la Selva, Sils, Riudellots de la Selva, Caldes de Malavella, Llagostera,...

Lloret de Mar, fa uns 50 anys, era un petit poble de pescadors, i que, complementat amb l'agricultura i petita ramaderia, anava tirant com podia. En aquell moment, el turisme era inexistent. Lloret va trobar la seva identitat en el turisme, el sol, la platja i els empresaris. Avui podem afirmar sense cap mena de dubte que Lloret és una de les tres primeres places turístiques i hoteleres de Catalunya.

Lloret, al seu dia, va ésser capaç de passar de l'economia de pesca i agricultura cap a una potent indústria turística amb tot el que això comporta. Va trobar la seva identitat i no els hi va pas gens malament. Tenen una cosa molt bona que és l'ambició de cada matí per anar endavant. Reconeix que són un enamorat de Lloret de Mar, sobretot per la seva empena i dinamització.

Caldes de Malavella, amb les aigües termals, el Golf-PGA, les seves aigües minero-medicinals... ha trobat la seva identitat; encara que avui es troba a mig camí.

Sense anar més lluny, un poble com Maçanet de la Selva, que era totalment agrícola-ramader, va començar amb un petit Polígon Industrial de poc més de 10 Ha. avui ampliat i totalment consolidat (anomenat de Puigtió) d'això fa 30 anys. Ara ha planificat i aprovat una ampliació de gairebé 100 Ha. més. A Maçanet hi ha actualment empreses com Frecarn, Selvafil, Stork Screens, Frit Ravich, Alumini Fercó, Tecnomecànica Shine, Begudes Darnés, i recentment en construcció, el grup Astral, a part de la Tretty amb quasi 1.400 treballadors aquesta última. Ni de bon tros els accessos i la situació de Maçanet són tan atractius com Vidreres, però sí és cert que varen saber trobar la seva identitat.

Citarem un altre exemple que no és pas lluny de Vidreres, ens estem referint a Riudellots de la Selva, un altre lloc amb una situació privilegiada i que fa 30 anys va engegar un Polígon Industrial que avui està pràcticament amb el seu sòl esgotat i que fa 6 anys va tenir un boom important, avui podem afirmar que el Polígon, a part de la vida i la feina que dona, també finança tots els serveis del poble de Riudellots. Més de 100 empreses, amb Comexi com la més coneguda, ocupen pràcticament la totalitat de la superfície qualificada. És cert que l'esmentat Polígon va passar les seves vicissituds en el passat i va estar uns anys bastant parat, però al

final, que és el que compta, és totalment viu, dinàmic i en marxa. Riudellots va trobar al seu dia la seva identitat, ja que abans era gairebé totalment agrícola.

Podríem seguir amb Llagostera, Riudarenes, Sils,... però potser ens estendríem massa i el que ens interessa a tots és Vidreres.

Vidreres els últims 100 anys

Fa 100 anys Vidreres era un poble amb una pròspera agricultura i ramaderia, sense oblidar que ja abans havia destacat per la indústria del suro, tot plegat molt respectable però avui quasi testimonial. Que visquin del món de pagès, avui no arriba ni a un 5.-% dels vidrerencs i vidrerencques, malgrat que a tots ens sap greu que això sigui així. Els fills de pagès i del mateix poble de Vidreres, han anat estudiant i no han volgut seguir al món de la pagesia. Tot el nostre respecte a qui avui, demostrant una gran valentia segueix en el món de pagès. Abans a pagès es malvivía i es treballava molt i la seva rendibilitat era justa per anar tirant, s'hi dedicava un 80% o més de la gent del nostre poble i el menjar no sobrava enlloc. Avui, malgrat que menys del 5% de la nostra gent es dedica a pagès, sobra menjar per tot arreu, gràcies a la productivitat, la maquinària, els tractors, etc. i sobretot, gràcies a les noves tecnologies.

Per circumstàncies històriques, ara fa 50 anys, poc més o menys, Vidreres va apostar fort per una sola indústria: ens estem referint a l'antiga RAM, avui amb un altre nom i unes altres circumstàncies.

En els millors moments de l'antiga RAM, fa uns quants anys d'això, hi varen arribar a treballar més de 500 treballadors, la gran majoria de Vidreres; avui que les circumstàncies han canviat el nombre de treballadors ronden els 70 i no tots són de Vidreres. Res a dir, però és el que hi ha.

Les noves tecnologies, les estratègies de distribució, la concentració de marques en un mateix grup empresarial han anat minvant aquest nombre de treballadors.

Cap crítica per a l'antiga RAM, gràcies pel que ha fet durant més de 50 anys, que és donar feina i vida a Vidreres, malgrat que ara també podríem entrar en altres consideracions com que el director de la mateixa era l'alcalde, qüestió que vista amb la perspectiva que dona el temps, avui ens semblaria inversemblant. Tant un com un altre càrrec eren posats a dit pel règim que manava en aquells moments. Avui, afortunadament, l'alcalde el posen els vidrerencs i vidrerencques i no ens ve imposat de Madrid com abans.

Què ha passat els últims 20 anys?

Un poble com el nostre, que tenia una gran quantitat d'autònoms, diversificats en dotzenes d'oficis, on són avui? I els més de 500 treballadors de l'antiga RAM, actualment 70, on són avui? I tots els fills de pagès que no segueixen a pagès, on són avui...? I totes aquestes persones que als últims anys han vingut a viure a Vidreres, on treballen avui?

Lamentablement, tothom sap on són. Diversos centenars estan treballant a la Tretty de Maçanet, altres, al Polígon de Maçanet en altres indústries alguna d'elles ja anomenades en aquest mateix treball, altres són a la T.500 Puratos que és del T.M. de Sils. Altres estan a Lloret de Mar, altres a Riudellots, altres a Girona, uns quants més a Barcelona.

I l'autor es pregunta en veu alta: per què la nostra gent i els nostres fills han d'anar a treballar a fora del terme municipal de Vidreres de manera tan exagerada? Potser no hem trobat la nostra identitat. Vidreres, per nombre d'habitants, per situació i per comunicacions, ha de potenciar la seva comarcalitat i a més a més consolidar amb nous serveis l'eix o connexió Vidreres - Lloret.

Quin és bàsicament el potencial més gran que té Vidreres?

Dues circumstàncies sobresurten sense cap mena de dubte:

- La gent de Vidreres.
- Una situació logística privilegiada.

Tenim altres arguments que complementen aquests dos aspectes bàsics anteriors, com són per exemple, el clima, la proximitat relativa del mar que ens dona obertura i amplitud de mires, l'aeroport, la frontera (direcció a Europa), la distància relativa a tot el que representa Barcelona com a capital del Mediterrani, l'autopista i molt aviat el TGV. Estarem tots d'acord que si repassem circumstàncies favorables i les posem en una balança podem afirmar sense cap mena de dubte que ho tenim quasi tot. Llàstima d'aquest microclima que tenim amb influència del Montseny i que arriba fins al túnel de Lloret Blau! Llàstima d'algunes desigualtats que tenim entre nosaltres!

Què ens falta? Posar-nos en marxa ja. Combinar tota aquesta sèrie d'elements, aprofitar aquesta sèrie d'avantatges i transformar aquest poble amb tot els que ens demanen els nous temps, benestar per a les nostres famílies i, sobretot, FEINA. Manca una urgent dinamització de quasi tot, o almenys intentar-ho i assolir cotes importants. D'aquí a 20 anys només ens lamentarem del que no hem fet.

La gent de Vidreres, el nostre millor actiu

Em permetreu explicar un exemple que il·lustra com és la nostra gent. Hi ha una urbanització benestant que se'n diu Can Carbonell i que geogràficament és del T.M. de Caldes de Malavella, situada a la carretera que va de Vidreres a Platja D'Aro és pràcticament equidistant de Llagostera,

Caldes de Malavella o Vidreres. Sabeu on van a comprar la gran majoria dels seus propietaris? doncs, a Vidreres. Per què? doncs pel tracte, tal com deia un meu amic que viu allà i que a nivell particular té un negoci de serveis que tracta amb totes les comarques gironines i que la seva Sra. sempre vol venir a comprar a Vidreres pel tracte i a més a més diu, em porten les bosses al cotxe, això no ho fan enlloc, i tanta raó que té. Em diu que el comerç de Vidreres és exquisit en el tracte i senyorívol. Podríem analitzar altres aspectes com l'ensenyament i que, a part del tema de l'IES que ja és comarcal, les nostres dues escoles estan plenes de gent d'altres indrets que no són de Vidreres. Per què? Senzillament per la qualitat del professorat, bàsicament qualitat humana i personal. Podria continuar amb el CAP que està pràcticament desbordat entre els veïns censats a Vidreres i les seves urbanitzacions, tothom vol venir a Vidreres. Alguna cosa devem tenir, els de fora alguna cosa hi veuen, no hi ha cap mena de dubte LA NOSTRA GENT.

Fa quatre anys el nombre d'habitants censats era de quatre mil i poc, avui quasi arribem als cinc mil cinc-cents habitants censats. Tothom vol venir a Vidreres, és el tercer poble amb creixement de la Selva després de Blanes i Lloret.

Podríem continuar amb altres sectors del nostre poble i la llista seria llarga, TOTHOM VOL VENIR A VIDRERES. Hi ha un aspecte no resolt que fa molta falta i és que no tenim un centre de dia per a la gent gran, Vidreres el tindrà si la seva gent ho vol. Està molt bé que busquem feina per al poble, però també hem de pensar amb qui ha treballat tota la vida. La gent gran s'hauria d'escoltar més cada dia, com a la veu de l'experiència i intentar i aconseguir donar resposta a les seves inquietuds.

Us heu fixat amb la fotografia de portada del REC CLAR de gener d'enguany, que és de la Font del Pla, del 1913? Us heu fixat amb les cares de les quatre noies que hi apareixen? Ho veieu que fan cara de bona gent, oi? Aquesta és la gent que sempre hem tingut a Vidreres, sense cap mena de dubte EL NOSTRE MILLOR ACTIU. Felicitem el REC CLAR per l'encert de la fotografia, és extraordinària, i per l'edició, que cada dia ens agrada més.

Més coses sobre la nostra gent, Vidreres és un poble molt ric en associacions de tota mena, culturals, esportives, que no voldríem pas passar per alt, tota aquesta gent té moltes coses a dir. Pensem que els hauríem d'escoltar més. La joventut ha de manifestar les seves actituds i s'ha de promoure que es moguin.

Una situació logística privilegiada

Diuen els experts que la situació logística de Vidreres és senzillament envejable, ah!, i els no experts també ho diuen. Vidreres ha de potenciar la seva comarcalitat, hem d'ésser pioners tal com vàrem ésser al seu dia amb el suro o l'agricultura.

D'aquesta situació logística privilegiada neix una molt bona situació industrial, comercial, d'oficines de corporacions, situació molt apta per a tallers, excel·lent situació de Parc Tecnològic, excel·lent situació per a serveis, logística

per a la resta d'Espanya, per a Europa, per al Mediterrani... I algú pot dir: és que sembla que té totes les qualitats la situació de Vidreres; doncs és que les té totes.

Si a tot això li sumem el tema del TGV, que està en marxa, i el centre comercial/tecnològic que s'està gestant entre Riudellots de la Selva i el sector de l'Aeroport, que pensem seran una realitat abans de 5 anys, la situació de Vidreres no té cap més qualificatiu que la de què estem davant d'una LOCALITZACIÓ EXTRAORDINÀRIA.

Què fa falta fer? Doncs combinar adequadament l'actiu més important que tenim que és la nostra gent amb una situació logística privilegiada i com a resultat d'això neix la necessitat de tenir i impulsar el NOU PARC D'ACTIVITATS DE VIDRERES, ben fet, respectuós amb l'ecologia i sobretot extrema sensibilitat amb els propietaris dels terrenys, molt especialment els que són propietaris des de sempre. CIU cuidarà molt i molt al seu dia aquests i d'altres aspectes. S'ha de trobar l'equilibri entre la sensibilitat de qui ha viscut al lloc tota la seva vida i l'interès general.

Nosaltres no tenim platja, ni sorra, ni turisme, no tenim aigües termals, llevat d'alguna bona excepció no som vila gastronòmica per excel·lència. La clau està en què hem d'anar a buscar la nostra identitat i projectar aquest poble per als propers 50 anys i pensar amb mentalitat de futur sense embuts i a més a més potenciar l'eix o connexió Vidreres-Lloret.

El futur parc d'activitats de Vidreres

Es vol fer el NOU PARC D'ACTIVITATS DE VIDRERES que s'està tramitant actualment a Urbanisme de la Generalitat de Catalunya a Girona, al sector comprès entre la carretera de Platja d'Aro, la carretera de Lloret de Mar i la Nacional II, poc més o menys. És previsible que tot s'acabi bé i que la Generalitat doni el seu vist-i-plau. CIU dona suport a la globalitat del Pla General de Vidreres, ja que l'entendem complet, elaborat i possibilista.

Ja vàrem avançar a través del REC CLAR d'octubre 2001, en la revisió del Pla General de Vidreres, què en pensem d'aquest parc d'activitats. Per a CIU és clau pel que representarà per Vidreres, feina, vida, projecció, dinamització del comerç i l'habitatge, etc... i sobretot una referència i una il·lusió per al futur i la projecció del nostre jovent.

Si no el fem, Vidreres podria córrer el perill de convertir-se en un POBLE DORMITORI, tal com es deia a l'encapçalament d'aquest treball, avui afortunadament encara hi som a temps, demà pot ésser tard. Les urbanitzacions estan ocupades un 43.% del seu espai, sense comptar Puigventós, el poble amb la revisió del Planejament General té camp per córrer, en el tema de l'habitatge. On està la clau? Tot plegat acaba amb el futur parc d'activitats de Vidreres i amb tot el que comportarà.

Tot aquest tema de feina creiem que ha d'ésser desenvolupat des de l'empresariat, des de CIU, que té una llarga experiència en dotzenes de polígons industrials a tot Catalunya dels últims 20 anys i, sobretot CIU, té molt clar el que no s'ha de fer, que a vegades és més important que res

més. Vidreres es mereix trobar la seva identitat i no podem deixar passar el tren, avui encara no és tard.

LA REFLEXIÓ FINAL DE TOT AIXÒ ÉS QUE S'HA DE PODER COMPATIBILITZAR LA CONSTRUCCIÓ I DINAMITZACIÓ DEL NOU PARC D'ACTIVITATS DE VIDRERES AMB PODER SEGUIR MANTENINT I INCREMENTAR, SI S'ESCAU, LA QUALITAT DE VIDA DE LES VIDRERENQUES I ELS VIDRERENCS, ARA I EN EL FUTUR. ■

CARLES MALLART I FIGUERES, CAP LOCAL A VIDRERES
CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

La pudor i el soroll: uns mals veïns

Els sotasignats, veïns i veïnes de Vidreres, volem manifestar, davant l'Ajuntament i els organismes competents, la nostra queixa per les molèsties (males olors i soroll) que provoca la planta de l'empresa ATO situada a la carretera Costa Brava de la nostra localitat.

Demaneu que l'Administració prengui les mesures oportunes per tal que aquesta empresa no causi cap molèstia al veïnatge ni a la resta de població, molt més ara quan, segons el nou Pla General, quedarà instal·lada en una zona industrial al bell mig del poble.

Aquest és el text que, signat per més de 300 persones, ha estat lliurat a l'Ajuntament de Vidreres. L'objectiu és clar: aconseguir que les instal·lacions que la Corporació Alimentària Peñasanta té a Vidreres no causin cap molèstia ni als veïns ni a la resta del poble. I els destinataris també són clars: els organismes públics i els directius de l'empresa amb capacitat de decisió, no els treballadors i treballadores.

La pudor quotidiana sovint és insuportable per als veïns més propers i en moltes ocasions es percep des de qualsevol part del poble, tot i que molta gent no n'és conscient perquè es pensa, erròniament, que es tracta de pudor de les clavegueres o dels camps femats. També, molts conductors que passen pel nostre poble s'emporten un record olfatiu molt poc adequat d'una vila que pretén lluir les virtuts de trobar-se "entre mar i muntanya". Cal, encara, afegir-hi el tema del soroll -un tipus de contaminació cada vegada més preocupant-, especialment perceptible pel veïnatge més acostat perquè es posa dins de les vivendes, malgrat tenir les finestres tancades, i que resulta especialment molest de nit. Sorolls que no només són provocats per la fàbrica en sí, sinó també pels camions que entren i surten constantment i sovint aviat al matí. I, finalment, s'ha d'esmentar el fum (o vapor) que surt constantment de les instal·lacions i que encara ningú no ha dit que

no tingui repercussió sobre la salut.

Molts veïns estem fent arribar, des de fa temps, les nostres queixes a l'Ajuntament, al Departament de Medi Ambient i a la mateixa empresa, perquè el problema ve de lluny (cosa que no fa més que demostrar la gran paciència amb què s'ha suportat) tot i que darrerament s'ha agreujat. Se n'han obtingut bones paraules però cap actuació definitiva. Ara sembla un bon moment per publicar la situació perquè l'esmentada indústria està ampliant i modernitzant considerablement les seves instal·lacions, al mateix temps que en el Pla General que s'està tramitant es recull que la zona ocupada per aquesta firma i d'altres es manté com a zona industrial (una zona industrial que ja està quedant, agradi o no, al mig del nucli urbà).

Creiem que l'Administració hauria de condicionar el

manteniment de l'activitat industrial al poble a la inexistència de molèsties per al veïnat i també considerem que l'empresa hauria de posar a la pràctica tots els mecanismes necessaris de protecció i respecte de l'entorn natural i urbà per tal de garantir que la seva activitat no causi cap efecte indesitjable.

Demanem a l'empresa, doncs, que en la seva actuació tingui present el respecte a l'entorn i a la convivència ciutadana; i a l'Administració que vetlli per garantir-ho. Perquè estem convençuts que la solució del problema depèn més de voluntats -de bones voluntats- que no pas d'obstacles tècnics o econòmics insalvables. Aquesta solució, a banda dels beneficis immediats, segur que revertirà positivament en la bona imatge de la mateixa empresa i de tot el poble. ■

COMISSIÓ DE VEÏNS DE "CAN MORAGUES"

Som milions i el planeta no és vostre

Són els nostres mateixos senyors els que fan que l'home comú els sigui hostil i es rebel·li: a això ho anomenen, després, insurrecció. Doncs endavant, jo també vull ser revolucionari!

THOMAS MÜNZER (AL SEGLE XVI)

Som milions i el planeta no és vostre! Sota aquesta i d'altres consignes, entre 300 i 400 mil persones vingudes d'arreu de Catalunya, l'Estat espanyol i Europa es van manifestar pels carrers de Barcelona, demostrant que el moviment contra el model de globalització que les multinacionals i el gran capital ens vol imposar és ja un moviment de masses. Hores i hores de desfilada festiva on diferents col·lectius, reflex de la multitud de lluites que avui travessa el nostre país, demostraren que, malgrat la dictadura neoliberal, una altra Catalunya i un altre món són possibles.

Aquesta ingent massa pacífica i festiva, però contundent en la seva denúncia de les injustícies i barbaritats de tota mena que pateix la nostra sofrida humanitat malgrat els avanços de la tècnica i de la ciència, era el contrapunt als murs de ciment, les tanquetes, els míssils i els avions a reacció que havien de "defensar" la cimera dels caps d'estat europeus.

Quina Europa és aquesta que desconfia fins a tal punt dels seus ciutadans que ha de tancar fronteres i fortificar-se fins aquest punt, per discutir sobre el futur de tots i totes? Què volen protegir, quins interessos defensen sota l'aparentment innòcua consigna de la "liberalització"?

El seu món, aquest que volen protegir darrere els murs de ciment i les tanques metàl·liques, és el món de les dues-centes fortunes que acumulen tanta riquesa com la meitat de la humanitat, és el món del canvi climàtic, de la

desforestació de l'Amazones, de l'Àfrica que agonitza sota la guerra i la Sida, de la desesperació i la misèria del poble argentí, dels milions de famolencs, de tots els homes i les dones que contra tota esperança piquen a les portes de l'Occident opulent cercant una vida digna o quelcom que es pugui dir vida. I, sense anar tan lluny, és el món del PHN, de la LOU, de la precarietat laboral i dels accidents de treball, de la manca d'inversions educatives i sanitàries, de les privatitzacions de tota mena, de la violència de gènere, de la multinacional Lear, dels nostres petits i grans desastres mediambientals i dels milers i milers de ciutadans que avui a casa nostra travessen la cada cop més estreta frontera que separa una vida digna de la misèria.

"El món no és una mercaderia". Aquest lema del nou moviment social apunta directament contra el cor d'un sistema injust, insolidari i deshumanitzat, on tot té un preu en diners. El tancament d'una empresa, per traslladar-la a un país amb més facilitats socials i salarials (més "flexibilitzat", que dirien els ideòlegs neoliberals), no solament és un fet "econòmic". Suposa també una desestructuració social que pot afectar la salut de la gent que perd la seva feina, ja que el treball no és només una forma de "guanyar-se la vida", també és la possibilitat de mantenir-se inserit dins una comunitat social i moral amb tot el que això suposa.

El "desenvolupament econòmic" no pot justificar-ho tot. No pot justificar la destrucció ecològica del planeta o la conversió dels éssers humans en simples factors "per càpita" del "creixement dels mercats".

Per sort, cada cop més veus indignades s'aixequen, i l'èxit del Fòrum Social de Porto Alegre així ho demostra. Qui tingui que prendre nota que ho faci: "Som milions i el planeta no és vostre!" ■

RAÛL VALLS

Font de Can Dalmau (Foto: Josep Font i Caballé).

La Font de Can Dalmau

Molt interessant l'aportació que fa sobre el tema el Sr. Raül García. És reconfortant pels que ja som grans, veure que hi ha noves generacions de vidrerencs que es preocupen i viuen "Vidrerres" i que tenen molt clar que no tot s'acaba a la plaça i que tenim altres valors que cal conèixer i promocionar.

Però, Sr. García, i li prego que no es molesti, ja que ho faig amb tot l'esperit constructiu de què sóc capaç, permeti'm que assenyali l'error d'ubicació que fa de la Font de Can Dalmau, per altra banda perfectament comprensible, ja que abans l'ha comès el Consell Comarcal de la Selva en els indicadors orientatius (¿?) que va col·locar.

La font que vostè indica com de Can Dalmau no és altra que la del Falgueret o Rovellada. Veiem perquè: La Font de Can Dalmau és a prop del Camp Gran de Can Dalmau i nosaltres la mencionem en el nostre treball (El Rec Clar núm. 15), sense fer-ne, però, la descripció i es troba després de Can Dalmau amunt cap al cim de la carena, en un fondal que es veu a mà esquerra a uns 400/500 metres de la casa i d'on sobresurten uns roures.

El Cam Gran ara és tot bosc i ple de bardisses, molt difícil de reconèixer, però el meu germà Joaquim l'havia treballat amb el tractor per als masovers deu fer 40/50 anys. Hi havia també un camp més petit que feien servir per hort i, naturalment, la font, que utilitzaven per regar i per subministrar aigua a la casa. Sense cap mena de dubte, aquesta és la Font de Can Dalmau. És orientada a ponent, si fa no fa, i per corroborar la seva existència, acompanyo foto presa el dia 15 de febrer d'aquest any 2002, foto que ha estat possible realitzar gràcies al desbrossament del camí d'accés al lloc del seu emplaçament fet pel meu germà, que m'ha permès la seva localització. Malauradament, i com es pot apreciar, resta completament seca. Sens dubte, acusa la manca de pluja, deficitària des de l'any 1998.

La font que tant vostè com el Consell Comarcal identifiquen amb aquest nom, repeteixo, és la Font del Falgueret o Rovellada. Aquesta sí que la vàrem descriure i fixi's que tant vostè com nosaltres la situem al Rec de Vall Daniel, ben lluny de la pròpia de Can Dalmau. El nom

d'aquella font, la del Falgueret volem dir, ens el reconfirma la senyora Angelina Busquets i Mas, que va néixer a Ca l'Ambaixador i hi va viure molts anys.

Amb aquestes explicacions, potser una mica llargues, esperem haver situat la toponímia d'aquestes fonts en el lloc que pertoca, la del Falgueret al Rec de Vall Daniel i la de Can Dalmau al Camp Gran/Hort de Can Dalmau.

No obstant l'esmena que li faig, li demano que accepti el meu reconeixement pel seu treball i em plau aprofitar aquesta avinentesa per saludar-lo. ■

JOSEP FONT I CABALLÉ

Pinzellades dels anys quaranta

Ahir vaig rebre El Rec Clar. No podeu imaginar-vos com ho agraeixo. Des de Madrid és com si t'arribés aire fresc del passat, records, constància que el meu poble segueix cada dia més vital, amb ganes d'avançar.

Ho constato a l'estiu quan torno a Vidrerres i això em fa feliç. M'agrada anar a la biblioteca que per a mi és font de records: una de les antigues escoles. Al veure les fotos de la Llar d'Infants en aquest número del Rec Clar m'he remuntat al passat, a la meva infància.

Recordeu les de la meua època, els geranis a les finestres del pati de l'escola? I a l'hivern aquella estufa que de vegades no es podia encendre per manca de llenya? Quan plovia posàvem els esclops al fons de la classe sota els penjadors que tenien els abrics i les bosses de la labor.

S'havia de fer tinta sovint en aquella habitació fosca i humida del pati i al costat i havia "la comuna", que més valia no entrar-hi perquè era fastigosa. I pobres a les quals els tocava netejar-la!

Però també quants bons moments havíem passat a l'estiu en aquest pati! Les grans de la classe ens feien "comèdies" i les petites, assegudes i quietes, escoltàvem coses que ja sabíem de memòria: "Dónde vas Alfonso XII", "Una tarde fresquita de mayo", etc. Però ens agradava i ho fruïem a l'ombra dels avellaners, del lilà, dels nesprers que mai no feien nespres, de l'arbust del centre i dels cirerer del fons, i així passàvem fresquetes l'hora de l'esbarjo.

El cirerer! Quantes vegades havíem contemplat les flors, vèiem aparèixer les cireres i com s'anaven envermellint fins que arribava el dia de la collita. Era una festa! Què bones eren aquelles cireres! Ara m'agradaria poder tornar a provar-les per saber si eren bones de debò o si les hi trobàvem nosaltres. Recordeu un any que ens les varen robar, quin disgust!

Quants records en tan poc tros! Companyes que veig els estius, altres que ja no trobo perquè com jo estan en altres llocs i no coincidim... però aquestes vivències vull que mai no se m'esborrin. Són les meves arrels i les estimo molt.

Gràcies a tots els qui col·laboreu amb El Rec Clar perquè ens aneu fent present el passat i ens ajudeu a no oblidar. ■

ANNA MARIA RIGAU

Vista de la ciutat de Dakar des de la casa on vivia.

Senegal i Gàmbia, el plaer de viure sense pressa

Quan vaig decidir-me per viatjar a aquest parell de països ho vaig fer motivada per aprendre. Aquesta és la meva preocupació sempre que estic lluny de casa: què puc aprendre de la gent amb costums diferents? He conegut un parell de països plens de gent pobra en diners però molt rica en hospitalitat, tranquil·litat i pau: Senegal i Gàmbia, països plens de vida i colors.

Tant bon punt vaig arribar a l'aeroport Leopold Sedar Senghor, a Dakar, vaig adonar-me del bullici africà: gent per tot arreu, disposada a la caça de l'occidental per aconseguir portar les motxilles per pocs CFA (moneda oficial).

Vam agafar un taxi per desplaçar-nos fins a Gàmbia, on faríem la primera parada. Això significa regatejar preus i estar disposada a entaforar el cos maltractat pel viatge en un automòbil que té totes les qualitats menys la comoditat. I preparar-se per fer un recorregut d'unes 15 hores fins a Barra, a Gàmbia. Ja us podeu imaginar que el camí no va estar exempt de problemes: se'ns va rebentar una roda, en plena nit, el taxista ens va fer canviar d'automòbil, vam trobar controls i més controls de policia, etc.

A la duana, per poder entrar a Gàmbia, va ser una odissea i després d'esperar un parell d'hores per embarcar al ferri

que ens portaria fins a Banjul (capital de Gàmbia) sota un sol i una xafogor per marejar la persona més resistent, vam arribar a Serekunda, la ciutat considerada la segona capital gambiana.

Ens vam allotjar en una casa modesta, sense llum i aigua corrent, i el cos va agrair un bany i un son reconfortants. Vaig aprofitar un dia per dedicar-me a conèixer la gent del barri, d'unes quatre o cinc cases, amb molts infants que jugaven al carrer i gent jove que prenia el te al portal de casa. Tot i el meu anglès precari ens vam entendre amb els més joves i els infants van agrair la tarda que vaig passar amb ells jugant a la "xarranca" i a cuit i amagar.

Em vaig impregnar aviat del ritme africà; el que jo anomeno "anar fent sense pressa, amb tranquil·litat i bon humor". Les dones es feien trenes mútuament, amb delicadesa i pre-

El riu de Gàmbia, al seu pas per Basse.

cisió, mentre d'altres feinejaven amunt i avall. Vaig intentar ajudar-les amb les feines de la casa, tot i que no me'n vaig sortir massa bé, sobretot de rentar la roba a mà.

Des de Serekunda vam visitar diferents pobles del voltant (Bakau, Kololi, Sukuta, etc.), a la costa atlàntica, desplaçant-nos per carreteres molt fetes malbé a causa de les fortes pluges que, durant els mesos d'agost a octubre, cauen amb insistència en aquesta part de l'Àfrica subsahariana.

Aquests pobles que us anomeno no tenen un interès turístic concret però és molt interessant passejar-hi tot contemplant l'ambient marcadament africà que s'hi viu: els mercats, els infants jugant al carrer, etc. De tornada a casa, després d'un dia de no parar de voltar, menjàvem arròs amb una mica de carn de cabrit o de pollastre i salsa de cacauet. Després, bevíem te fins a altes hores de la nit, descansant i explicant com ens havia anat el dia a tots plegats. Us he de confessar que l'arròs, tot i que cada dia canviava la salsa que l'acompanyava, em va cansar força aviat. Així que vaig espavilar-me per, cada setmana, menjar una mica de pasta (fideus o macarrons que venien a granel) o patates fregides, que les dones m'ajudaven a cuinar amb paciència (les cuines són de carbó i cal força estona per fer bullir una mica d'aigua o escalfar oli!).

Des de Serekunda vam posar-nos de ruta per la part sud

Noies fent trenes a Serekunda (Gàmbia).

del país, resseguint el llit del riu que, d'una punta a l'altra, divideix Gàmbia (el país té una llargada d'uns 300 quilòmetres i una amplada mitjana de 35 quilòmetres a banda i banda del riu).

Vam passar per Lamin, Brikama, Faraba Banta, Sutusinh, Kwinella, Kembakunda, Suluk,... fins arribar a Kerewane, un poblet d'aquells que gairebé no surt a cap mapa.

Els camins no estan senyalitzats i, per tant, fer ruta és una experiència única: anar demanant als habitants dels llogarets el camí més adient, on ens podem trobar problemes per culpa de les inundacions que han esborrat el camí, observar camps i més camps de cacauet (la plantació autòctona del país, juntament amb la sèmola, una espècie de cuscús amb els grans més grossos). És impressionant observar la fauna d'aquests indrets, on els ocells tenen uns colors vius i brillants, els llangardaixos semblen cocodrils en miniatura i hi ha famílies de ximpanzés jugant pels arbres.

Durant el trajecte ens vam parar a dormir en cases de

Un poblet del camí, a Gàmbia.

famílies que ens ho oferien, i agraïrem un grapat d'arròs i un got de te ben calent i molt amarg. A vegades bevíem llet de cabra o d'ovella amb una mica de cafè, que acompanyava un bon tros de pa. No acceptaven diners a canvi, i n'hi havia prou de fer-te entendre amb gestos, tot fent esclatar a grans riallades a petits i grans.

Podem dir que Kerewane respon a la idea estereotipada que coneixem aquí de l'Àfrica: casetes de fang i palla, ramats de cabres pasturant en llibertat, gent fent la xerrada sota l'ombra d'arbres imponents; una vida tranquil·la i reconfortant per a una viatgera com jo. Allí vaig conèixer la part més important de l'Àfrica i la que poques vegades es llegeix en els llibres: la seva gent, la seva manera d'entendre la vida i veure el món i, també, que les adversitats es prenen com una

Diverses cases a Kerewane (Gàmbia).

oportunitat de millorar.

Des de Kerewane ens dirigim fins a Patta, a la frontera de Gàmbia amb la part sud de Senegal. És un dels itineraris que ens recomana la gent del poble, però tot i això tenim problemes amb el cotxe a causa del fang que hi ha acumulat i les regueres als camins a causa de la pluja insistent que cau amb força des de fa dies. Aprofitem per passar una nit a mercè dels mosquits i al clarejar el dia, amb un sol i un cel d'una bellesa indescriptible, arreglem el cotxe i seguim la nostra ruta, quan ens adonem que entrem al Senegal per un cartell enmig d'un camp, tapat per plantes de sèmola i que, segurament, havia viscut temps millors.

Patta és un poble on s'observa la seva condició de "ser de pas". Arreu hi ha parades per oferir menjar als viatgers (bàsicament fruita, mangos i plàtans, però també una mica de carn de cabrit fet a les brases o pa tou untat amb pasta de cacauet). Pel camí hem deixat enrere Jappení, Pakali Ba, Fula Kunda i Dankunku, entre d'altres pobles.

Des de Patta ens dirigim a Kolda, una de les ciutats més importants de la part sud-est de Senegal, a uns 30 quilòmetres de la frontera amb Guinea Bissau. Passem els controls pertinents (visats, carnets de vacunes i inspecció ocular i tàctil de les motxilles) i descansen a la que serà, durant uns dies, la nostra casa.

Tinc temps per fer coneixença de la ciutat i dels indrets que per a mi són més interessants (passejar per carrers plens de gent, comprar peix al mercat o un tros de roba ben plena de colors perquè un sastre me'n faci un vestit), comprovant l'hospitalitat d'una gent que es desvia per compartir una estona, un got de te o un bol d'arròs amb una tubaab (persona de pell blanca).

També tinc oportunitat per viure de prop una de les tradi-

Una família de músics a Kolda (Senegal).

cions més importants de l'Àfrica negra, les danses i la música de tambors que, d'una manera molt profunda impregna la vida a aquesta part del continent. Per les meves poques qualitats per la dansa i la percussió faig esclatar a tothom grans rialles en molts dels meus intents fallits de seguir un ritme (ja sigui amb els peus o amb les mans!).

La vida a Kolda em va permetre endinsar-me de ple en els costums d'aquesta part del país i vaig compartir moltes estones amb la seva gent. Vaig visitar una escola, per exemple, tot escoltant les explicacions que em feia el seu director parlant un bon castellà. Vaig recórrer la ciutat de dalt a baix, aprofitant tots els moments i matant la curiositat a cada pas.

De Kolda tinc el record d'haver menjat els millors plàtans de la meua vida per un preu més que mòdic. També comprava paperines de cacauets torrats (que no tenen res a veure amb els cacauets que fins llavors havia menjat aquí) i que són fets a les brases amb la pela i la terra d'haver-los arrencat. Perquè us en feu una idea són cacauets petits i

molt tendres, verds, cuits amb molt poc foc i sense parar de remenar-los. Els venen els infants al carrer per pocs cèntims de dalasi (moneda oficial de Gàmbia).

Des de Kolda aprofitem per tornar a creuar la frontera i anar a visitar la part est de Gàmbia. Travessem el riu de Gàmbia al poble de Basse i ens desplaçem per carretera fins a Kuraw, deixant enrere pobles com Darsalami, Diabugu o Georgetown. Aquests poblets estan enmig d'una gran esplanada i és molt impressionant observar el paisatge, els grans boscos de palmeres i els llacs. Tot i que també hi ha una carretera en males condicions val la pena desplaçar-se fins allà per la riquesa que la natura verge ens ofereix.

Des de Kolda marxem cap a Vélingara, on visitem el mercat i els comerços tradicionals i des d'on anem fins a Kedougou, a uns 350 quilòmetres, per contemplar unes cascades naturals d'aigua d'uns 40 metres d'alçada i que formen unes gorges ideals per prendre un bany refrescant. Per la carretera que utilitzem entrem al Parc Nacional de Niokolo Koba, una joia de la natura d'aquesta part oriental de Senegal.

De tornada, ens decidim per fer el camí cap a Tambacounda (Tamba pels habitants del lloc), ciutat de pas per als comerciants que entren per la frontera de Malí o Guinea Bissau. La mateixa carretera ens portarà fins a Koungeul, Kaffrine i Kaolack, una de les ciutats més importants de la

La carretera de Kerewane a Patta (Gàmbia).

zona pel que fa a la indústria del cacauet.

La nostra ruta continuarà passant per Diourbel i Thiés, la segona ciutat més gran de Senegal i on es poden veure una gran quantitat de cases colonials, obra dels francesos i que en l'actualitat estan en força mal estat o tallers on es fabriquen teles africanes, i per tant, fan dels seus carrers un autèntic riu de persones amb carros i burros transportant gran quantitat de paquets.

De Thiés arribem a Dakar, el punt d'on vam sortir fa un mes i mig, just amb el temps de perdre'ns pels mercats de Sandanga i Kermel (tots dos plens de turistes occidentals) i el mercat de Tilène, que conserva un aire més africà, visitar la Plaça Independència (i una llibreria que fa cantonada que és una delícia), menjar un gelat a l'Avenue Pompidou i visitar l'Illa de Gorée, des d'on, durant els segles XVII i XVIII s'embarcaren per la força uns 20 milions d'esclaus africans en direcció a Amèrica. ■

MONTSE CIURANA I MALLORQUÍ

Alumnes que l'any 1942 anaven a l'escola de noies que la senyora Teresa Vinyals tenia a Vidreres (Foto: Col·lecció Ana M. Rigau).

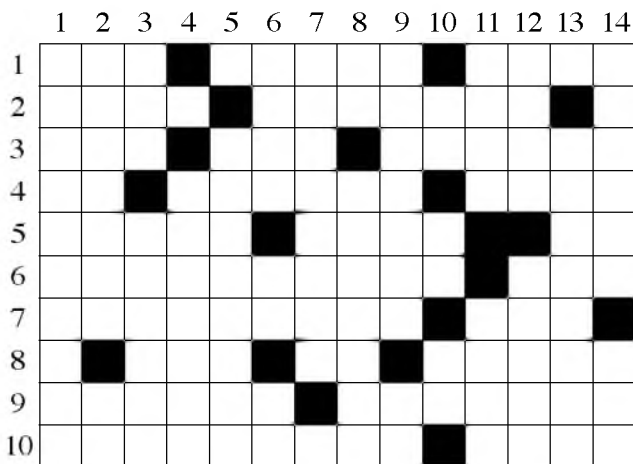

Alumnes de l'escola de la senyora Teresa Vinyals de l'any 1950 (Foto: Col·lecció Nuri Vernatallada).

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: **1-** Planta d'arrel carnosa i flors que temps enrere en aquestes dades vestien els camps de color groc. Polític català que el 1931 proclamà l'Estat Català. Que quequeja, balbuç, a la biorxa. **2-** Orfebre avui sant patró dels ferrers i serrallers. En futbol, cops lliures des d'un angle del camp. Centre de taula. **3-** Cap on aquest s'encamina, el peu camina. Aparell per assecar figues. Emprenyo, enutjo, a l'inrevés. **4-** Nota de càrrec. Pertanyent a la mare. Crit del gat. **6-** Faig caure allò que estava dret, a l'inrevés. Primer home creat per Déu fet amb fang. Necessiten córrer per poder ajudar a remeiar. **7-** La gent de Salvem les Vallis no volen l'eix Vic-Olot sota la seva ombra rocallosa. Centre de contactes. **8-** El 1860, a Vidreres, ja en funcionava una. Donen gas. **9-** Enlloc és repetida. Cau sobre la terra en forma de flocs blancs, a l'inrevés. Passen per dins la rega. Ortòper caracteritzat pel seu ric-ric. **10-** Iber com nosaltres. Trenca alguna cosa segons la seva línia de mínima resistència. **10-** Reprènsió forta, reprimenda. Confusió, garbuix.

VERTICALS: **1-** Indret no lluny del Pi de la Lliura on s'han localitzat urnes cineràries de finals de l'Edat de Bronze. **2-** Malaltia infecciosa eruptiva que ataca principalment els infants, al revés. Centre de trobades. **3-** Guarda la vinya com la closa la pinya. Retret o desdeny inesperat i desagradable, mortificador. **4-** Romana que surt a la finestra. Va dirigir les funcions de la primera orquestra del nostre poble. **6-** Es pot treure de cert municipi del Pla de l'Estany per originar el caos. El Rec Clar n'és una d'oberta a la pluralitat del nostre poble, de baix a dalt. **6-** D'un sabor irritant. Sovint té més valor que el rei. Gos. **7-** El fet de tocar-se o de relacionar-se dos cossos. Amb aquesta l'amo fa l'amor. **8-** Fires sense cap ni peus. Porta algú a un nivell moral molt baix, a l'inrevés. **9-** Anormal, estranya. Que gaudeix de bona salut. **10-** Eii! Dos milers de romans. Gàbia per a muts. **11-** Es diu que un comès per 10 unces d'or ha donat nom al Pi de la Lliura. Una de les llengües sàvies. **12-** Blanc o negre és arç que podeu trobar en marges vidrerencs. Noia japonesa que fa tres anys en va estar un a Vidreres, al revés. **13-** Una de muda. Tàvec. **14-** Àlies de l'Enric Boades. Substància blanca abundant en la naturalesa, de baix a dalt.

Sopa de lletres

Heu de trobar-hi el cognom de vint músics vidrerencs i, amb les lletres escadusseres, llegir una locució sinònima de bones paraules sense cap efectivitat.

GIRALT

Solucions

Fem poble tot entretenint-nos

Sopa de lletres

Balmanya, Boada, Burjachs, Cabruja, Colomer, Colomer, Font, Guàrdia, Mas, Massa, Montcol, Noguera, Palet, Riera, Riera, Roca, Ros, Solà, Vergès, Ros-sell, Xarbau.

LOCUCIÓ: MÚSICA CELESTIAL.

L'AVI PITU

Primers premis dels concursos i carrosses del Ranxo i Carnaval, foto-estudi Albert.